

શ્રી ૧।

ધણા દિવસની મનની ઇચ્છા આજે પુરી પાડી
સરવે ભાઈઓની ખાસ કરમાસથી બહાર
પાડવામાં આવેલી.

શ્રી નવરાત્રીમાં ગાવાની

મનરંજક ગરબાવળી.

રચનાર

અધ્યક્ષ મંડળી.

છપાવી પ્રાસદ કરનાર.

જોશી પ્રેસ હાઉસ દયારામ.

રહેવાસી ગામ વાલમ. તાલુકા વીશનગર,
ડુંકાણું મહીવાડ.

અમદાવાદ.

શ્રી જૈન વિદ્યાવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૫૨.

સને ૧૯૦૬.

કીમત રૂ. ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
શ્રીજીરાવો ડૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૭૩૬૮

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गवतगती कर्पीगश्रिट विभाग]

अनुक्रमांक

१५६८

दर्शिक

पुस्तकालय नाम

अ. नं. २००४ ०२५५५५

विषय

३ - ४

શ્રી ગણેશાયે નમઃ

નરંજક ગરબાવળી.

શ્રી સુરજબાઈ મહારાજના ગરબા.

ગરબી ૧.

ગણપતીની સ્તુતી. રાગ પદ.

ગણપતી દેવા, તું ગરીબ નીવાળે. (૨) વાર.

સાંદનચરચીત પુષ્પે વધાવું, સીંદુરે કડૂ મેંવા. ગણપતી. ૧

ધાતભરી અમૃતમોદીક, માંદી મીઠાઈ ઘણા મેવા. ગણપતી. ૨

પુળ કરી તું પાવલે લાગું, ભકિત લવોભવ લેવા. ગણપતી. ૩

શિવાનંદના સ્વામી રસીક શીરોમણ, વર આપ્યાના ઘણા

લેવા. ગણપતી. ૪

ગરબી ૨.

પ્રભાત.

ઉઠ પ્રભાત સમર લે તું, શ્રી ગણેશદેવા;

નામ લેતાં વીઘ્ન હરે, સફલ વાકી સેવા. ઉઠ. ૧

એક હંત દયાવંત, ચાર ભુજધારી;

મુસ્તક અને મુગટ સોહીયે, મશકની અસ્વારી. ઉઠ. ૨

પેરનવાકો પાન પુલ, ખાનેકુ મેવા;

અમર દેવ સ્તુતી કરે, મુદ્દ કરે સેવા. ઉઠ. ૩

માતા જેકી પારવતી, પીતા શંકરદેવા;

મંડલી સૌ ભજન કરે, રિદ્ધિ સિદ્ધી લેવા. ઉઠ. ૪

ગરબી ૩. રાગ સોહાંકી.

શીવ શંભુજીના સૂતને આરાધુ, અંથ જ્ઞાનબુદ્ધીવડે ગુણ સાધુર.

બાઈ સુરજ સતી.

મહાભારતી કરોને મુજસહાય, મારી જીવ્યાવડેજશ થાયરે. બાઈ.
હુતો અપ્રાધીદાસ તમારો, ગરબો કહેવા મુજમતી સુધારેરે. બાઈ.
મહારાજ મુળ મંડાણ હું કહું, જેવા આવે તેવા ગુણ અંથલહુરે. બાઈ.
પોતે નાગર નાત સ્વ, અમૃત વાણી અમુલ્યનો કુપરે. બાઈ.
કયા મહારાજના એવા તને મેઢ શંભુ કીધા પાવનરે. બાઈ.
વળી થયેલ માળાપનું મરણ, ત્યાં પીધું મોશાળનું શરણુરે. બાઈ.
ત્રવાડી પ્રભાકરણુને પેટ અવતારી, જન્મ લીધો છે દેવે. રારીરે. બાઈ.
પોતે પાંચ સાત વરસના બાળ, એવાં લગ્ન કીધાં તાળજે. બાઈ.
પછી મહારાજ મુળ વીલારી, થયાં લાંઘણુજગામના વાસીરે. બાઈ.
મોશાળ લાંઘણુજ પોતાનું થાય, ત્યાં મહારાજ રહેવું આજીરે. બાઈ.
મહારાજ હતાં તે ગામમાં જયરે, પતીમરણુ ઉકલી યુત્તરે. બાઈ.
મહારાજ કહે આજ પતીમરણુ થાશે, એવું કહેતાં મોસાલીયાં હાંસરે. બાઈ.
ગાંડાં થઈને બોલસોમાં ઘેલું, મરણુ આવજો અમને પહેલુરે. બાઈ.
કહું મહારાજ થયો દીન, આવ્યું માણસને થયું વીવનરે. બાઈ.
મહારાજ મોટાં તેમણે માન્યાં, હુયે પોતે ઉમરમાં નાનાંરે. બાઈ.
કહે કહેલુ સુરજબાનુ થયું, ત્યારે મોશાલનું મન ગળીગયુરે. બાઈ.
એ વાત સુકી આવ્યા વાલમ ગામ, અહુ કહે સુરજબાઈ નામરે. બાઈ.
આવી આસરીયે મુકામકીધો, જોઈયે તેવો આવકાર નવદીધોરે. બાઈ.
પ્રત્યક્ષ હતાં પોતે સુરસ્વરૂપ, બાણે સાક્ષાત દેવનું રૂપરે. બાઈ.
મહારાજ આવ્યા છે પોતાને ઘેર, સંસાર લાગ્યે છે કડવોઝેરે. બાઈ.
ઇશ્વર બોલખાવા કીધો છે ઉપાય, ઘેર દીપ કરી જપજપાયરે. બાઈ.

ગોવાળ થઈને મહારાજ વન જાય, રૂપ ઝળકે છે જાણે ભાનુરાયરે. બા.
 હંડ કારણને આનંત દેશ, ગુરૂ મલ્યા કના માણસવેશરે બાઈ.
 નામ રામચંદ્ર ઈશ્વરઅંશ, હાલ ' : ' એ વંશરે. બાઈ.
 તેમને લઈને ગુરૂ વન જાય, ત્યાં વસે છે ભુમી રાયરે બાઈ.
 ત્યાંજઈને કર્યું ઘણું આરાધન, ત્યારે થયા દેવ ભુમી પ્રસન્નરે બાઈ,
 પ્રસન્ન થયા આખું અલેપદદાન, ત્યાં પ્રગટ થયા ભગવાનરે બાઈ.
 ત્યાં અખંડ જોત પ્રગટ થઈ, આતો વાત પ્રથમની કહીરે બાઈ.
 પાંચ સીધનો કહેવાયતેધામ, ઘણાકાલ જુનાનો તે ઠામરે બાઈ.
 ત્યાં મળે ઈશ્વર આપ, ત્યાં મહારાજ જપેલ છે જપરે બાઈ.
 ગામ ઉપજવું ધામ ગુરૂ કેરો, ત્યાં પાંચ સીધનો છે ફેરોરે બાઈ.
 ત્યાંજઈને આરાધન કરશે, તેનાં જન્મમરણ દુઃખ દુરશેરે બાઈ.
 એક મન્ને સુણે જે નરનાર, ધન્યધન્ય તેનો અવનારરે બાઈ.
 સંવત ૧૮૭૦ નો છે સાર, સુણે થાય ભવ તેનો પારરે બાઈ.
 હુંનો પગપજનો અપરાધી, ઘણી ભરેલ આધી વ્યાધીરે બાઈ.
 જીભચુકની ખોડ માં દેશો, ભક્ત સંતો આધારી લેગોરે બાઈ;
 કરજોડી મળીલાલે શુભગાયા, સરે સેવક દરસનને પાયારે બાઈ.

ગરબી ૪.

ધણું આપે આરામુની રાયરે, અંખીકા દેવીરે એ રાગ.

આજ અખંડ જોતી રૂપ, ગોખમાં વસી રે;

વાલમમાં પુર્યો વાસ રૂપ, રસીયારે.

જે સેવા કરે નીશદીનરે, નિરમજતા રૂપરે;

પ્રભુ ભાગે તે ભવની ભુખ, વિશંભર જા રે.

જેને તત્ત્વચીંતા ત્રીભુવનરે, દશ વશ કીધીરે;

તેની વારે ચઢ્યા ભગવંત, કૃષ્ણ કીધીરે.
હરીરસ અમૃતનો કુપરે, જેનેરે પીધારે.
ગાયા ગીતામાં ગોવીંદ, જેનેરે કીધી નવ ધારે
જોગી જંગમ ને સેવકાયરે, વધી સંન્યાસીરે;
ભમે બ્રાહ્મણને દરવેશ, ન મદ્યા અવીનામીરે.
એવા અખંડાનંદ દેવરે, સુરજખાઈ પુજ્યારે;
ઘણા ભાવે ભજ્યા ભગવંત, ત્રીલોક સુજ્યારે.
હરખે ગાય છે માધેવો દાસરે, દરશન આપોરે;
તમે શરણે રાખો મહારાજ, સઉ કદ કાપોરે.

ગરબી ૫.

પુણુ ગણુપતીને પાય, સરસ્વતી કૃષ્ણ કરોજો;
આપો નીરમળ બુધ, અમ બિપર દયા ધરોજો.
ખાઈ મોટાં છે મહારાજ, ત્યાં રામેશ્વર મહાદેવજો;
જોત બલેરે અખંડ, નવે ખંડ વ્યાપી રહ્યાજો.
ચઉદ પ્રહ્લાંડની માંહે, જાપ તમારો જપી રહ્યાજો;
જેને સમર્થા શ્રીમહારાજ, તેને કીરપા કીધી ગણીજો.
આખ્યા અવીચળ સુખ, ભુખ ભાગી છે તે તણીજો.
દેશદેશથી આવે બહુ, મહારાજને પ.રે ઘણુંજો.
ધુણે અનેક પીસાય, બળતા જાય છે તે ઘણુંજો;
દુઃખ કાપી સુખ થાય, મહારાજ છાયા કરોજો.
એવા ભકતને આધીન, કામ કરે ભાવ ધરીજો;
જાત્ર થાય છે આનંદ, થાળ આવે અતી ઘણુંજો.
જાન તાલ મૃદંગ, તેની શોભા શી કહુંજો;

ઉડે અખીલ ગુલાલ, સહુ ઠાકોરને ચરણે નમેજો.
 ઠાકોરછેરે આનંદ, ત્યાં સહુને ઘણું મમેજો;
 ઉગમણો છે આ ગોખ, તેની શોભા બની બહુજો.
 આગળ જતાં હનુમંત, ઘઘા ધરીને ઉભા રહ્યાજો;
 અવીનાશી અખંડ, જોત સ્વરૂપ ખીરાજતાજો.
 આદી નીરંજન ઇશ, સેવકને બહુ ભાવતાંજો;
 અનેક કાપોછો દુઃખ, સુખ સહુને આપતાંજો.
 ઘણી નવનીધ લેટ, સઉ ભકત ઘણા ભાવતાંજો;
 શ્રીફળ આવે અપાર, ખાંડ વેચે જોખલે ભરીજો.
 સાકરનો નહી પાર, સુખડી લાવે થાજો ભરીજો;
 જેને ભાવથી ભળ્યા, તેના સઉ કષ્ટ કાપીયાંજો.
 બાઈ મોટાં છે મહારાજ, વચન થીર કરી થાપીયાંજો;
 પાટણવાડાની માંહી, ગામ વાલમ પ્રગટ થયાંજો.
 એવા અનાથોના નાથ, તમે આવીને રહ્યાંજો.
 હરખે ગાયછે માધેવો દ.સ, છે સેવક તમતણાંજો;
 ગરબો જોડ્યો મહારાજ, અમને ભાવ રહ્યા ઘણાંજો.

ગરબી ૬.

વારી જઉંરે સુરજબાના નામનેજો,	
ગોકુલ કીધું છે વાલમ ગામનેજો.	વારી. ૧
બાએ ભકતી કીધી છે બાલાવેશમાંજો;	
પરચો દીધો છે ગુજરાત દેશમાંજો.	વારી. ૨
બાઈ અન્ન પોતે નહી પાવતાંજો,	
ઘણા સેવકોને મન ભાવતાંજો.	વારી. ૩
બાઈ જોત અખંડ પ્રગટ કરીજો,	

તેત્રીશકોડ દેવતા આવી મળ્યાંને. વારી. ૪

બાઈ વાંછ્યાને પારણાં બંધાવતાંને,

બાઈ દુઃખીયાનાં દુઃખ સહુ કાપતાંને. વારી. ૫

કરનેડી માધવદાસ ખેલીયાંને,

મારા અંતરના પડદા ખેલીયાંને. વારી. ૬

ગરબી ૭.

સુરજબાઈ ખીરાજે આ ધામમાં જો, પ્રગટ થયાં છે વાલમ
ગામમાંને સુરજ.

બાઈ ઇંદ્રજીતતે પોતેહતાંને, ઘણા શેવક ભેટ ત્યાં લાવતાંને. સુર.

ઘણાં ભુતડાંને વ્યંતરાં કાઢીયાંને, સુવાં મડદાં ઘણાં ઉઠાડીયાંને સુ.

હારે મન નીશ્ચે કરીને જે કંઈએ, ઘણાં ગાંડાને સાજા કર્યાંને. સુ.

બાઈ સત્યતેવારતા ખેલતાંને, દુઃખ સુખના પડદા ખેલતાંને. સુ.

ઘણા આનંદઓછવ થાયછેને, કરનેડી મહાદેવોદાસ ગાયછેને. સુ.

ગરબી ૮.

હારે લાગુ ગણપતીને પાય, ગાઉ મહારાજ મહીમ ય સહાય
થાજોને શારદારે.

દુઃખ કાપી આખ્યાં સુખ, બાએ લવની ભાગી ભુખ, મારા મોઢા

મહારાજ ઉરે.

મહારાજ વેણુનાં તો સીદ્ધ, વીઠો ડાહ્યા તે કીધ, એવી ગણના

કવણુ ગણુરે;

પોતે ઈશ્વર સ્વરૂપ, વાણી અમૃતનો કુપ, મન મળવા અકળાયછેરે.

પોતે જાતાંતાં વન, ઘણું પ્રભુ ઉપર મન, એક બાઈ તો ત્યાં મળ્યાંરે.

કણુખી જાતનાં જેહ, હનરબાઈ નામ તેહ, રૂડા સંતોને સેવીયાં

શુર રામચંદ્ર સાથ, તેમને ભેટ્યા ભોળોનાથ, જણ ત્રણે તો
 ત્યાં ગયારે.
 જઈને ધર્યું ત્યાં ધ્યાન, પ્રસન્ન થયા ભગવાન, જોત પ્રગટ તો
 ત્યાં થઈરે.
 ત્યાંથી આવ્યા વાલમમાંહે, ઘેડાશેરી કહીયે જ્યાંહે, આવી
 જ્યોત ચલાવી તેમનેરે;
 પછી તો ગયાં તોડાપોળ, છેલી કહીયે જે ઓળ, ત્યાં જઈ ગોળ
 થાપીયોરે.
 ત્યાં ઘણાં કીધાં કામ, પ્રગટ થયું બહુનામ, મહાતેજ પ્રકાસીયુરે.
 મહારાજે મુવા ઉભા કીધ, શીખ સારી તો દીધ, એવી ગણના
 કવણ ગણુરે.
 વ્યાસ વલ્લભનો દાસ, તેને કરી નોતી દાશ, સહાય થયા છે
 શામલારે;
 દશી શેની હોય આશ, જીવ ગયેલો ખાસ, ચોકે સુતો ખેડો ક્યારે
 પટેલ દવારકાદાસ, તેને જીવ્યાની નહી આશ, તેને છાયા કીધી
 ગણીરે;
 નોતો જીવતો એક પુત્ર, એવું થયેલું ધરસુત્ર, તેની મનની ઇચ્છા
 પુરણ કરીરે.
 તેને આપ્યું વચન એક, રાખ પ્રભુ ઉપર ટેક, તારી ઇચ્છા પુરી
 થશેરે.
 જીઓ ખેમાભાઈ શેઠ, દુઃખમાં કુખેલા ઠેઠ, રામ તેની વારે ગયારે.
 વલી નાયક કલ્યાણ, અવળો ઉગેલો ભાણ, સાચ આવ્યું તેને ખરૂરે.
 સુરત ગામનો જે નાહી, નામે પીતાંબરભાઈ, આવીખાનેચરણે નમ્યોરે
 તેને કર્યો સાફ શ્રેષ્ઠ, તેની ખુદી હતી નેષ્ઠ, પછી ભેટ ધરીતે ગયોરે
 એવાં બહુ કર્યાં છે કામ, નીચે ગરબો છે તમામ, તેથી જાણશે તમે સહરે.

ગુરુનું સુરજબા છે નામ, ગામ વાલમમાં ધામ, પતીત પાવન
 ત્યાં થયારે;
 ગુરુનો કામ છે જે કાર, ગામ ઉપલવું ધાર, ત્યાં જગ્યા જુએ,
 જમરે.
 જાના ગુણનો નીકાલ, કરી શકે મણીલાલ, રામનામ મુખે
 જપારે;

ગરબી ૯.
 રાગ સોલંકી.

ગુરુ ગણપતીને ચરણે સીસનામું, માતા સરસ્વતી જુઓ મુંજ
 સામુરે બાઈ સુરજ સતી.
 કરજોડી ગુરુને પાય લાગું, ગુણ ગાવા અવીચળ વાણી મામુરે.
 દેશ ગુજરાતમાંતમારો ધામ, પાટણવાડામાં વાલમ ગામરે. બાઈ.
 જોતી સ્વરૂપતે આપ ખીરાજે. ત્યાંતો અણહુદ વાળું વાગેરે બાઈ.
 ત્યાંતો આનંદ ઓછવ થાય, ખાંડસાકરો ને જોખલે વેચાયરે બાઈ.
 જમ ઉપલેશ્વરે ધરીયું ધ્યાન, ત્યાંતો પ્રગટ થયા ભગવાનરે બાઈ.
 ભોલોનાથ નવેનીત આપે, ધરી સ્વરૂપને ધુણીએ તાપેરે બાઈ.
 ત્યાં મહારાજ ગયા મધરાતે, વાત જાણી નાગરની નાતેરે બાઈ.
 પ્રભાતે આઁવ્યા પુરમાંહે, પરચો દઇ પછી પ્રગટ થાયરે બાઈ.
 ગુરુએ પ્રગણે પરચો ચલાવ્યો, સંગ સુરતશહેરથી આઁવ્યોરેબાઈ.
 ઘાંચી કુખેરને મને મેલ, તેને માથે આઁયું એક ફેલરે બાઈ.
 કહે ઘાંચી જુઠો મારો વાદ, તેની પાટણ કરી ફરીયાદરે, બાઈ.
 વૈકુંઠરાએ નાગરેન્યાયતો દ્યો, આપ્યો ઘાંચીનાહાથમાં ગોજોરે બા.
 એને ઉના તે સમ ખવરાવો, એની વારે વારશદાર આવોરે બાઈ.
 શ્રી મહારાજ ગયાં પાટણ ગામ, શહુજણે સુરજબાઈ નામરે બાઈ.

ગયાં પાટણ રાત્રીને દાણે, સમખ વરાવીનું ઉગતે બાણેરે બાઈ.
 ત્યાં મહારાજે ધર્યું ગુરૂનું ધ્યાન, ઠાકોરજીએ શાંભલીયું કાનરે બાઈ.
 એક વણીકની કન્યા કુમારી, નાગ ડસીયોને મરણ પામી નારીરે બા.
 એવી વાત સરકારમાં બાણી, બોલ્યા વૈકુંઠરાય એમે વાણીરે બાઈ.
 મરણ થયેલું માણસ અહીં લાવો, લાગ આવ્યો ને કરીએ આપણ.
 દાવોરે બાઈ.

થયું પરભાત અને મડદુ લાવ્યા ત્યાંહે, મહારાજ ગયાં કચેરીમાંહેરે બા.
 સરવે લોક કહે સરપ ઉતારો, ત્યાર પછી ઘાંચીનો વારોરે બાઈ.
 મહારાજ કહે નાગકટો નર્થ. સાધ્યો, બોદુ બોલશોમાં જગત
 બાધોરે બાઈ.

કહ્યું પુન્યની કરોને કાંઈ પેર, ત્યારે નાગનું ઉતરસે ઝેરરે બાઈ.
 કહે વણીક ગરીબ છુ વરણ, થાયજી વતીતો પાંચસે નુરણરે બાઈ.
 મહારાજે ધર્યું ગુરૂનું ધ્યાન, ઠાકોરજીએ સાંભલીયું કાનરે. બાઈ.
 ધર્યું ધ્યાનને ગુરૂએ કીધી મહેર, તરત નાગનું ઉતરીયું ઝેરરે. બાઈ.
 ઝેર ઉતર્યુંને જે જે વંચાય, સરવે હાથ જોડી પડીયા પાયરે. બાઈ.
 એવો પરચો મહારાજનો ચાલ્યો, ઘાંચી કુખેર ધનાનો હાથ
 ગાલ્યોરે. બાઈ.

સાચો કરી ઘાંચીને ઘેર લાવ્યા, સરવે સેવકોને મન લાવ્યારે. બાઈ.
 સંવત ૧૯૪૨ની મહિ, સરવે સેવક મળીને ગુણ ગાયેરે. બાઈ.
 એક મને આરાધન કરશે, તેતો લવસાગરમાંથી તરશેરે. બાઈ.
 કહે કલ્યાણ તે દાસ તમારો, મને લવસાગરમાંથી તારોરે. બાઈ.
 ગરબી ૧૦.

મથુરે જાઓ તો મારા સમ હો લાલ, વાલમ વહેલા

પધારજોરે—એ રાગ.

વાલમ વહેલા પધારજોરે, અહીં સંત કરે સંતાપ હોલાલ. વા.

આજે દરસન આપો દાસનેરે, દરસન કરતાં ગાય હો
લાલમ.

સતો સરવે સંતપણું કરોરે, ધરને વહેલા વહેલા વ હાલાલ. વા.
ધંધો ધશ્વર પાસે આશરોરે, સરવે કામોમાં સહાય થાય હો
લાલ વાલમ.

આજે દરસન આપો દાસનેરે, જાતાં પાપ નીવારણ થાય હો
લાલ. વાલમ.

દુઃખડાં કહેતાં આપણે એમનેરે, હવે કોને કરવી અરજ હો
લાલ. વાલમ.

ગાંધીર મુકયુ ગામને આશરેરે, તેથી બહુમુધરશે કાજ હો લાલ. વા.
સાક્ષાત પ્રભુ જેવાં ધારજોરે, તેમાં કાંઈ મલે નહીં ફેર હો લાલ. વા.
તેતુલ્ય કોઈ મળે નહીં માનવીરે, પોતે દુઃખીનો આધાર હો લાલ. વા.
ધણું મુવેલાં આગળ ધર્યાંરે, તેતો ઝટપટ જીવી જાય હો લાલ. વા.
હવે અરજ માહરી એટલીરે, હવે એવું મળે નહીં કોઈ હો લાલ.
વાલમ.

મણીલાલ વાણી મુખે વહેરે, સૌકો લજ્જેને શ્રીભગવાનહો લાલ વા.

અરબી ૧૨.

મહારાજ મોટાં માનજોરે, જનમંડળ મોઝાર;
કીરતી કહું તે સાંભળો મારી, પ્રાણતણો આધારરે.

મુજ દરશન દોને. ૧

દુઃખી સુખી સહુ સાથમાંરે, આવે તમારે પાર;
કેમ ઉત્તર આપશુરે, મારો તુટયો માણિકહારરે. મુજ. ૨
શેવક સરવે ધાયછેરે, માગે તમારાં વેણ;
એવી અરજ ઉરમાં ધરી, હવે જોડોને સુખદેણ. મુજ. ૩

કામ તો સરવે થાયછેરે, મનમાં કરો નહીં આ તોલ;
 બાકી રહેછે એટલું હવે, ન મળે બોલાવ્યો બોલરે. મુજ. ૪
 દુઃખ પડેતો જઈનેરે, કહેતાં દુઃખી રીતભાત;
 તોલ કરીને બોલતાં, જા દુઃખ જથે પરભાતરે. મુજ. ૫
 એવું જાણી આપજેરે, જાણી અમારી આ દાઝ;
 કરજોડીને વડુછુ, મુજ દરશન ઘાને આજરે. મુજ. ૬
 દુઃખી પોકાર કરે ઘણારે, આવી તમારી આ પાર;
 સા'થ તેને તમે આપજો, હુતો વડુછું વારંવાર. મુજ. ૭
 સરસ્વતીતીરથ ટળવળતાંરે, આવીને ચોપાસ;
 કરજોડીને કરગરો, તેનો દાસતણો છે દાસરે. મુજ. ૮

ગરબી ૧૨.

હુરી લજન વીના દુખદરીયા સંસારનો પાર ન આવે. એ રાગ.
 ગામ વાલમમાં બા મહારાજનું નામ તે સઉથી જોડું;
 મુખ બાને લજો, વાદવીવાદનું કામ તે સઉથી જોડું.
 મંદીરમાં બેઠાં મા અંબા, વાઘે ચઢીને જાએ રંબા;
 દેવી દુંગરવાલી આઈ અંબા, ગામ વાલમમાં. ૧
 વાયુ નંદન નામે ત્યાં દેવ, સહુ રાખી હુરી લજવાની ટેવ;
 તેની જોડે રામેશ્વર મહાદેવ, ગામ વાલમમાં. ૨
 ગણપતી આગલ બેઠા સીવ, સહુ રાખી પ્રભુ ઉપર જીવ;
 ત્યાં હમેશ પ્રગટે ધૃતનો દીપ, ગામ વાલમમાં. ૩
 શીવસ્વારીમાં લેછે નંદી, ઘણા ગુણ ગાઉછું હું વંદી;
 પ્રભુ વીનાની વાણી સઉ મંદી, ગામ વાલમમાં. ૪
 ત્યાં ધૃતદીપ રહેછે અખંડ, જેથી જોખ આવો નવખંડ;
 ઉભા હનમંત હાથ લઈ દંડ, ગામ-વાલમમાં. ૫

મહારાજની હાલ પુનઃમાં પાટ, દેવ સેવા કરો જુદો ઘાટ;
 વલી બાકી મંદીરનો મહા ઠાઠ, ગામ વાલમમાં, ૬
 ત્યાં ભજન ચાલે રૂડી રીત, તે મણીલાલ જાણે છે ખચીત;
 તમે રાખો પ્રભુ ઉપર પ્રીત, ગામ વાલમમાં. ૭

ગરબી ૧૩.

માતું પાવાની પટરાણી અંખેમા કાલકારે લોલ. એ રાગ.
 આવી રૂડી હરી ભજવાની તકકે, ફરીથી તો નહી મળેરે લોલ. ૧
 બાજી પધારો સુધામકે, સૌ ત્યાં ટળવળેરે લોલ. ૨
 ગામમાં ઘણા અબીલ ગુલાલકે, પુષ્પ ઉડયા કરેરે લોલ. ૩
 સંત કરે દંડવૃત રહી પ્રણામકે, પુઠળ ફેરી ફેરેરે લોલ. ૪
 આગળ વાગે ઢાલ નગારકે, ભેરીનાદ ભરેરે લોલ. ૫
 દંડવૃત કરે આખું ગામકે, શોળ શણગાર ધરેરે લોલ. ૬
 પુઠળ સંતમંડળ શાક્ષાતકે, સેવા કરે ઘણીરે લોલ. ૭
 ઘણું થાયછે ભજન પ્રમાણકે, શોભા બહુ બનીરે લોલ. ૮
 સંત સરવે બાની પુઠળ જાયકે, કુવારીકા ક્ષેત્રમાંરે લોલ. ૯
 બા ત્યાંતો ઓચીંતી અગની થઇકે, વાપી બાને નેત્રમાંરે લોલ. ૧૦
 બા ત્યાં અતી કરે સમરણકે, લોક જોવા મળેરે લોલ. ૧૧
 અંદર ધૃતને શ્રીફલ સારકે, ચંદન માંહે બળેરે લોલ. ૧૨
 બા તમ જગ્યા ન ચઢે કોયકે, એવી ધરણી ઢળ્યાંરે લોલ. ૧૩
 પ્રભાતે દરશન કરવા જતાંકે, સરસ્વતી ભેળ્યાં ભળ્યાંરે લોલ. ૧૪
 રાખી ગો દોવાને કાજકે, જરા એક કોર ખરીરે લોલ. ૧૫
 તેવા સમરથછો શાક્ષાતકે, ચંદન રાખ સુળ કરી લોલ. ૧૬
 સરસ્વતી આવ્યાં આપોઆપકે, આપની પાસામ રહેલ. ૧૭

લઈને ચાલ્યાં તેમની સાથકે, સ્વર્ગના વાસમાં રે લોલ. ૧૮
 વળતે આવ્યાં ગામોગામકે, કીરતન બહુ કરી રે લોલ. ૧૯
 બન્યાં શોભાનો નહીં પારકે, ગાઉ શું ફરી ફરી રે લોલ. ૨૦
 ભજન સાંભળવાને કાજકે, લોક મળે ઘણું રે લોલ. ૨૧
 ખુળી થઇ છે અપરંપારકે, શોભામાં નહીં મળારે લોલ. ૨૨
 બાનો સેવક મણીલાલકે, તુજ પાચે નમે રે લોલ. ૨૩
 મા આ સુરજમાના ગુચકે, સહ સંતને નમે રે લોલ. ૨૪

ગરબી ૧૪.

ઓરા આવો નીરંજન સ્વામી રે, પંચધુણી ધારી રે.
 હું તો અરજ કરૂં શીરનામી રે, પંચ ધુણી ધરી રે.
 તમે પ્રેમી પુરૂષના બેલી રે. પંચ. મને મેલો મરજા મેલી રે. પંચ
 તમે અલેક નીરંજન કહાવો રે. પં. તમે પાંચ સીંઠ લેજા આવો રે. પં.
 એક મને આરાધન કરશે રે. પં. તેનામનના મનોરથ ફળશે રે. પં.
 તમે ગુફામાં વાસ કરી રહ્યો રે. પંચ. ઘણું ને દરશન થયો રે. પંચ.
 વાસ કદમને છાંયડે કીધો રે. પંચ. ત્યાં તો અમૃતરસ પીધો રે. પં.
 ત્યાં જઈને મહારાજ ધ્યાન ધરતો રે. પંચ. ઘણું લોકો પુઠ જોવા
 કરતો રે. પંચ.

મહારાજ મનધાયું કરતો રે. પં. તેતો કોઈ લોકથી નવ ડરતો રે. પં.
 ત્યાં તો અખંડ જોત પ્રગટ થઈ રે. પં. પુઠ જોનાર શીશ નમાવી રે. પં.
 પરખ પડી પુઠ દઈ લાગ્યો રે. પં. મણીલાલે એ સતસંગ માગ્યો રે. પં.

ગરબી ૧૫.

જીતા જીત્યા તે કાન મહારાજ રે, ગાપીઓ હારી રે--એ રાગ,
 ચાલો ચાલો ચતુર કાંઈ ચાલો, ઉપલવે ચાલો રે;
 પડી મુકો બધી પંચાત, હરી હાથ ઝાલો રે. ચાલો. ૧

ત્યાં પંચધુણી પ્રમાણુરે, અસલ એજ કાવેરે;
 ત્યાં ધ્યાન ધરવાને કાજ, સઝીકો આવેરે. ચાલો. ૨
 ત્યાં ધુણી તપે હમેશરે, નીરંજન તાપેરે;
 તે પ્રભાતે કરીયે નીત્ય સેવ, સરવે સુખ આપેરે. ચાલો. ૩
 એતો અખંડ અવીનાશી દેવરે, જે કોઈ જાણુરે;
 તેની કરે જે નીશદીન સેવ, સરવે સુખ માણુરે. ચાલો. ૪
 તેની વડ નીરંજન દેવરે, સમરથ રૂઝારે;
 તેની ત કરોને સેવ, લવ નહીં છુડારે. ચાલો. ૫
 તેનું ધનુ ારાજે ધ્યાનરે, જાવ ધરી પુજ્યારે;
 પોતે ધ્યાં છે પ્રભુતુલ્ય, કંડ સુખ્યારે. ચાલો. ૬
 ત્યાં ભક્તિ કીધી મહારા ધર્મર નળીયારે;
 કર્યો સેવકજન્મ સફળ, પાશ્વીન ટીકીયારે. ચાલો. ૭
 ત્યાં પંચધુણી પ્રમાણુરે, એક ઉંગાડીરે;
 ચાર દાળી છે જમીન નીચ, મહીમા બારીરે.
 એ તો મહા સમરથ છે વનરે, દેવતા રડીયારે;
 ઘણા તાતકાળીકને ધામ, કદમકી છાચારે. ચાલો. ૮
 કહેતાં પાર ન પામે દાસરે, જાયછે હારીરે;
 સુખ વહેછે મણીલાલ, જાઉં જલીહારીરે. ચાલો. ૧૦

ગરબી ૧૬.

સુરજખાના ગુણુ સુણુરે, મહારાજ તો મતવાલા.
 તેમના શા ગણાવું ગુણુરે, મહારાજ.
 વાલમમાં પ્રગટ થયાતારે.મહા. તેનો ગામોગામ વીખ્યાતારે. મ.
 પોતે નાગરનાતના કાવેરે.મહા. ત્યાં ઘણુંની આશિશ લીધીરે.મ.
 બ્યાસી વરસ દરશન કીધારે.મહા. ઘણું કામ કર્યો છે સીધારે.મ.

પોતે દુધને ખાને રહેતારે. મહા. થયું થવાનું સર્વે કહેતારે. મહા.
 ઘોડાશેરીમાં ઉત્પન થાતારે. મહા. પછી તોડાપોલમાં ગયાંતારે. મ.
 તોડાપોળમાં મંદીર બાંધ્યું. મ. તેને એક રામથી મનસાધે. મ.
 ત્યાં તો અખંડજોત પ્રકાશીરે. મ. એવાં પ્રભુરૂપે અવી
 મંદીરમાં જોદેવ થાપ્યારે. મહા. તેમને ઘણાંનાં દુખડાં કાપ્ય. મ.
 રામ લક્ષમણને સીતાજીરે. મહા. વળી ગણેશના પીતાજીરે. મહા.
 આગળ હિમા હનુમંતારે. મહા. તેતો અંજનીમુત બગવંતારે. મ.
 હાલ રૂપ બદલીને તે રહેછેરે. મહા. તે પ્રત્યક્ષરૂપે કહેછેરે. મહા.
 હાલ પરચો વધ્યોછે ભારીરે. મહા. કહેતાં જીભ્યાએ જાઉં છું
 હારીરે. મહા.
 ધન્ય ધન્ય તે અંતરજામીરે મહા. મણીલાલકહે શીશનામીરે. મ.

ગરબી ૧૭.

આવો આવો શીવશંકર ભોળા--એ રાગ,

કારતક માસે કામણુ તો કીધાં, વાલે મારે અમૃતડાં પીધાં;
 સરવેનાં કામ કર્યાં સીધાં, મને તમ મહારાજા મળજો. ૧
 માગશરે મન માડું હરખ્યુ. ગુરૂજીનું વદન મેં હરખ્યું;
 ગુરૂએ તો પુરણ પ્રેમ પરખ્યુ, મને તમ મહારાજા મળજો. ૨
 પોશે તો શોષ મને પડીયો, ગુરૂએ તો મનનીચાર ઘડીયો;
 તેતો સઉ સેવકને નડીયો, મને તમ મહારાજા મળજો. ૩
 માથે તો મન થયું મેલું, ગુરૂ વીના ચીત થયું ઘેલું;
 ગુરૂ હવે દરશન દયો વહેલું, મને તમ મહારાજા મળજો. ૪
 કાગળે ક્રશ્કરતી હોળી, સડકે પહેરી ચરણને ચોળી;
 મને વાગી ગુરૂ વીના ગોળી, મને તમ મહારાજા મળજો. ૫
 અર્ધતરે ચીત ઘણું ચટકે, જઈ મન ગુરૂ પાસે ભટકે;

મારું મન બા અરણ્યે અટકે; મને તમ મહારાજ મળજો. ૬
 વધશાખે વહાલ ઘણું દેતાં, આવી દુઃખ બાપાસે કહેતાં;
 સુણી સરવે આશીસો દેતાં, મને તમ મહારાજ મળજો. ૭
 જેઠે તો જીવ ઘણો જામ્યો, જઈ હું તો બાને શીશ નામ્યો;
 ત્યારે હુંતો પુરણ પ્રેમ પામ્યો, મને તમ મહારાજ મળજો. ૮
 અશાકે તો અજણ્યો થઈને, ઉભો હું તો ગુરૂ પાસે જઈને;
 માયું હું તો મન સુરજખાઈને, મને તમ મહારાજ મળજો. ૯
 શ્રાવણે સુધ ગયો ભુલી, ગુરૂ વીના દેહ દશા દુલી;
 ત્યારે મારી આંખડલી ખુલી, મને તમ મહારાજ મળજો. ૧૦
 ભાદરવે ભ્રમણા તે ભાગી, જઈ હુંતો બાને પાપ ભાગી;
 પછી મેં તો સત સંગત માગી, મને તમ મહારાજ મળજો. ૧૧
 આસોએ તો અરથ સર્વો માયો, ગુરૂ મેંતો કર ગ્રહેા તારો;
 આવ્યો આ જન્મ ઊગારો, મને તમ મહારાજ મળજો. ૧૨
 બારે માસ સુરજખાના સારા, કહેવા લાગે મને બહુ પ્યારા;
 મને મલ્યાં મહારાજ મારા, મને તમ મહારાજ મળજો. ૧૩
 સુણી અરજ સાંભળીયો મળીયા, મારા તો સડ પ્રાશ્નિતો ટળીયા;
 મણીલાલનાં મનડાં ત્યાં ગળીયાં, મને તમ મહારાજ મળજો. ૧૪
 ગરબી ૧૮.

સુરજખાઈ બીરાજે આ વ્રામમાં જો. એ રાગ.

સુરજખાઈ તો સાચાં સતીજો, રૂડી કર્મરેખા પ્રભુ સમરતીજો સુર.
 પોતે દુધપાને રહેતાં હતાંજો, થયું થવાનું સરવે કહેતાં હતાંજો સુર.
 બાલપણથી લક્ષિત કીધી એમનેજો, ઘણાં જન દુઃખી કાઢ્યાં તમેજો.
 ઘણાં ભુતડાંને વ્યંતરો કાઢતાંજો, મુવાંમડાં ઘણાં ઉઠાતાંજો સુર.
 ગાંડાંથયેલાંબહુ જનઆવતાંજો, આવી બાઅરણ્યે શીશ નમાવતાજો.

નમાવતાં જો. સુર.
 નરસીરામ લક્ષ્મી એક દુઃખીયો જો, તેને કોઈએ ઘણો લપ
 મુકીયો જો. સુર.
 આવી બાનેચરણે શીશ નામીયોજો, ત્યાં સરવે સુખને પામીયોજો સુ.
 તેણે ભુવા દેવાલા બહુ ઘાલીયાજો, તેના લપા કોઈએ નવ વાળીયાજો સુ.
 પછી બાનેપારે આવી અડયાજો, તેને ત્યાં કારજ સીધાં પડયાંજો સુ.
 બાને સેવકે તેલ પોકાડીયુંજો, ગુરૂએ સેવકનું બરદાષાળીયુંજો સુ.
 આવી બાનેચરણે શીશ નમશેરે, તેતો સરવે સુખોને પામશેજો સુર.
 ગુરૂ કામ કરે બહુ ભગ્તનાંજો, સેવક આવે ઘણા જાતજાતનાંજો સુર.
 કરજોડી મણીલાલ ગાયછે જો, બાને ચરણે ગયે સુખ થાયછેજો સુ.

ગરબી ૧૯

પ્રથમ ગણપતીને પુજીએ, શ્રી જે મહારાજ;
 ગુરૂ કરુણા કીજીએ, સુરજબાઈ જે મહારાજ. ૧
 ગુરૂ રામચંદ્ર બીરાજતા, શ્રી જે મહારાજ;
 પાંચ સીધતો બા આવતા, સુરજબાઈ જે મહારાજ. ૨
 એવા ગુરૂનો પંજો લાગીયો, શ્રી જે મહારાજ;
 રંગ પુરવજનમનો જાગીયો, સુરજબાઈ જે મહારાજ. ૩
 ગુરૂ ઇપલેશ્વરમાં ધામ છે, શ્રી જે મહારાજ;
 એતો પુરવ જનમનો કામ છે, સુરજબાઈ જે મહારાજ. ૪
 ગુરૂએ પ્રાકમ કર્યો ઘણો, શ્રી જે મહારાજ;
 શું કહીયે તમોતણો, સુરજબાઈ જે મહારાજ. ૫
 કરશનદાસ ઉપલવે આવો, શ્રી જે મહારાજ;
 રામદેવજીનો ઘોડીલો લાવ્યો, સુરજબાઈ જે મહારાજ. ૬
 જ્વળા રાપી હતી તે આવી, શ્રી જે મહારાજ;

- આવી ધુણી ચેતાવી, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૭
- એ વાત ગુરૂએ જાણી, શ્રી જે મહારાજ;
- પુરમાં બોલે નરનારી વાણી, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૮
- અતીત રામદેવજી પધરાવે, શ્રી જે મહારાજ;
- તેતો જગ્યા સુધરાવે, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૯.
- ગુરૂ રામચંદ્ર તતખર થયાં, શ્રી જે મહારાજ;
- મહારાજ ઉપલવે ગયાં, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૦
- આ પુરવનું આસન હમારૂં, શ્રી જે મહારાજ;
- શું ગળુ છે તમારૂં, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૧
- કરસનદાસ કહે ન કરો તાડો, શ્રી જે મહારાજ;
- પ્રભુ તમારો દેખાડો, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૨
- ગુરૂએ કરૂણા કરી કહું, શ્રી જે મહારાજ;
- અખંડ તેજ પ્રગટ થયું, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૩
- કરસનદાસ આવીને નમ્યો, શ્રી જે મહારાજ;
- મેં બોલખ્યા નહીં તમો, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૪
- પાંચે તે ધુણીઓ ઊઘાડી, શ્રી જે મહારાજ;
- સુરતીઓ દેખાડી, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૫
- પુરી ચારે ધુણી કરી વીવેક, શ્રી જે મહારાજ;
- ઊઘાડી મુકી એક, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૬
- સુરતીઓ પાછી દાટી, શ્રી જે મહારાજ;
- મનખાદઈ એતો કાઢી શકે, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૭
- ગુરૂ કહે એક કરો કામ, શ્રી જે મહારાજ;
- રાખીશ નમારૂં નામ, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૮
- રામદેવજી પધરાવી, શ્રી જે મહારાજ;

- કુઈ ખોલી સુધરાવી, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૧૯
- કુઈમાં પાણી મીઠું થાશે, શ્રી જે મહારાજ;
- તાડ નામ સદા રહેશે, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૨૦
- વચન એવું આપ્યું, શ્રી જે મહારાજ;
- એ તો થીર કરીને સ્થાપ્યું, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૨૧
- કરશનદાસે દંડવૃત કર્યો, શ્રી જે મહારાજ;
- દાસ થઈને પોતે ઠ્યો, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૨૨
- ત્યાં તો થઈ એવી પેર, શ્રી જે મહારાજ;
- મહારાજ આવ્યા ઘેર, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૨૩
- શેવક તમારો કેવાય, શ્રી જે મહારાજ;
- કરજોડી માહાદેવો ગાય, સુરજખાઈ જે મહારાજ. ૨૪

ગરબી ૨૦

મન માને નહીં સોરેરા સમજવું તોએ શું થાય—એરાગ.
 દુલલ મનખાદઈમાંદા વશ શું થયા છો સમરોને શ્રીહરી;
 ન આવે વારંવાર, મોંઘારે મનખો માણો ભાવ ધરી.
 તમે જઠરાઅગ્રીમાં બળતા, ઘણાં સંકટમાંહી દુઃખહરતા;
 ભુલી ગયા ભજનશું નથી કરતાં, દુલલ મનખાદઈ. ૧
 પરીબ્રહ્મને સમરો પ્રાણી, મુગો મનખો તમે દ્યો માની;
 માથે મરણ કેરો ભય જાણી, દુલલ મનખાદઈ. ૨
 સુરજખાઈ સરખાં મહાસતી, ખાઈ સમર્યા વીસંભર જતી;
 ખારસ પરશન થઈ નીરમળ ગતી, દુલલ મનખાદઈ. ૩
 ખાઈ પ્રગટ થયાં નાગરને કુલ, સરવે સેવકોને રાખે સમતુલ્ય;
 ખોયો હાથે ચઢ્યો હીરા અમુલ્ય, દુલલ મનખાદઈ. ૪

તમે વાલમમાં કર્યો છે વાસ, સરવે સેવકોની તમે પુરી આશ; ગાયે માધેવો તમારો દાસ, હલલ મનખાદહ. ૫

ગરબી ૨૧

ગર્ભવાસ રાખ્યોરે કૃપા તને બહુ કરી. એ રામ.

શંભુ સુત આરાધુરે, સમરૂ કરએડી;

કરૂણા કરો સારદારે, મનમાં ખુબી થોડી.

ગુરૂને શીશનામુરે, કરૂણા કરારે મુને;

ગુણ ગાઉ તમારારે, પુરવતણા પુને. શંભુ. ૧

મુરબખાઈ મહારાજરે, તમે દરશન આપો;

સેવક તમ શરણુરે, આવીને કષ્ટ કાપો. શંભુ. ૨

ગુરૂ રામચંદ્ર મળીયારે, તમોને રૂડી રીતે;

અભેદાન આખ્યારે, પુરવતણી પ્રીતે. શંભુ. ૩

ગુરૂ પ્રાકમ ઘણેરારે, મુખે ન જાય કહ્યો;

હનરખાઈ નામેરે, ગુરૂએ કરૂણા કરી. શંભુ. ૪

લક્ષ ચૌરાસી નાવરે, હવે તમને ફરી;

હરનીશ નામીરે, ગુરૂ પાસે ઉભી રહી. શંભુ. ૫

કરૂણા કરી ઘણીરે, હનલે ઉગડી ગઈ;

ત્રણ લોકજ સુજેરે, ગુરૂ કીરપાએ થકી. શંભુ. ૬

આવરણુ તે બવણુરે, તેતો જાણે નકી;

હનરખાઈ પોતેરે, શીખામણી તે ગયાં. શંભુ. ૭

લેખ ભગવો ધરીનેરે, ખેરાલુ ગામમાં રહ્યાં;

-- કાર એક કરીયુરે, ઉગમણે દ્વાર છે. શંભુ. ૮

અકારણ પધરાવ્યારે, ધુણી ખોદી તારે છે;

જુણીમાં અખંડ પોતેરે અગની ચેનાવી. શંભુ. ૯

જોત અખંડ પ્રકાસીરે, ઠાકોરને ઘણી ભાવી;
 નીત આનંદ ઓછવરે, ત્યાં લોકો કરે ઘણા. શંભુ. ૧૦
 હરનખાઈનું મંદીરરે, શોભામાં તો શીરે મણા;
 ઘણા નરનારી કરતારે, દરશને ત્યાં આવે. શંભુ. ૧૧
 ઘણી ખાંડ મુખડીયોરે, ચાકર તીહાં લાવે;
 શ્રીફળ આવે અનેકરે, દીવાનોતો પાર નથી. શંભુ. ૧૨
 એક ધુણીનું પ્રાકમરે, મુખે શું કહું કથી;
 ધુણીની વીણતીરે, ચપટી ખવરાવે. શંભુ. ૧૩
 અનેક દુઃખ ભાયરે, ગુરૂ વારે આવે;
 હરનખાઈ મહારાજરે, ગુરૂનું તો ધ્યાન ધરો. શંભુ. ૧૪
 સરૂપ બદલીને પોતેરે, દેવલોકમાં ફરે;
 ધુણી પાસે પોતેરે, એક આશન કર્યું. શંભુ. ૧૫
 વીશંભર ઉપરરે, હરનનું જો ધ્યાન ધર્યું;
 હરનખાઈ પોતેરે, અને ત્યાં ધુણી તાપે. શંભુ. ૧૬
 ગુરૂ કરૂણા કરીનેરે, નીત દરસન આપે;
 અલેક જગાવેરે, વસ્તીમાં ચેતાવે. શંભુ. ૧૭
 પંચધરની પોતેરે, ત્યાં તો ચપટી લાવે;
 તેનું લોજન કરેછેરે, અવરખાણુ તપાવે. શંભુ. ૧૮
 જે જોઈએ તે રીઘસીધરે, ગુરૂ ત્યાંતો લાવે;
 ચોરાસી જમાડવારે, તે કલપનારે કરે. શંભુ. ૧૯
 પ્રાતઃસમલે ઉઠીનેરે, બાઈનાં નામનાં નુતરાં ફરે.
 સીધુને સામગ્રીરે, ઉધારે ઉપાડે. શંભુ. ૨૦
 પ્રણામોજન કરાવીરે, વીણતી ધુણીની કાઢે;
 ખરચ ઉપડ્યું જેટલુરે, ગુરૂ તેમાંથી આપે. શંભુ. ૨૧

કોઠી એક નવ ધરેરે, તેમાંથી ઓછું ન કાપે;
 એવી ચોરાસીયોરે, કરીએ અનેકવાર. શંભુ. ૨૨
 પ્રભુની અકલગલીરે, તેનો કોણ પામે પાર;
 એવા પ્રાકૃમી પોતેરે, હનરબાઈ વસતા શંભુ. ૨૩
 ઘણી પરબો કરાવીરે, ખેરાલુ પાખલ રસ્તા;
 સરૂપ છે અનોપમરે, કાયા કંચન એની.શંભુ, ૨૪
 ઘડીએકમાં બદલેરે, જાણે રગતપત જેવી;
 માખીયો બણબણેરે, વહેછે રૂધીર ધાર. શંભુ. ૨૫
 અજ્ઞાની માનવીરે. નથી પામ્યો પાર;
 ધુણીની વીલુતીરે, લઇને ધ્યાન ધરે. શંભુ. ૨૬
 શરીર ઉપર નાંખેરે; કાયા હતી તેવી કરે;
 એવા પ્રાકૃમી પ્રેમ અનોપમરે, ઘણું શું મુખે કહે.
 શંભુ. ૨૭
 એવા પરચા અનેકરે, તોએ કોઇને ઓળખ્યા નહી;
 ઇંદ્રી દશવશ કીધીરે, ત્રીવીધી તાપ ટળ્યા. શંભુ. ૨૮
 ગુરૂ રામચંદ્ર મળીયારે, નીરંજન લેગા લગ્યા;
 ગુણ ગાયા તમારારે, સરવે સેવક મળી. શંભુ. ૨૯
 જનમમરણ કેરીરે, આબાહી ટલી;
 ગરબી શીખીને સાંભલેરે, જે ઘણા હેતે ગાય.શંભુ. ૩૦
 નરનારી સરવરે, તેતો પાવન થાય;
 સુરજબાઇ પ્રતાપે, ગુણ ગાય માહાદેવો. શંભુ ૩૧
 તમો શરણે આંચેરે, કોટી પ્રાશ્નીતજાયે.શંભુ. ૩૨

ગરબી ૨૨

તારી ભક્તી બોડાણાને ભાવીરે રણછોડ રંગીલા-એ રાગ.

તારી ભક્તી સુરજખાને ભાવી. ઉપલેશ્વરવાળારે.	૧
વાલમ આવીને જોત ચલાવી.	૨
બાચે મજલો કીધી મધરાતે.	૩
આબ્યા આબ્યા સુરજખાની સાથે.	૪
આમ વાલમ ઉપર કરી દયા.	૫
વાલા તોડાપોળ આવીને રહ્યાં.	૬
બાચે અન્ન ખાવું બંધ કીધું.	૭
આવા પંચ સીધ જાય નહી કલીયાં.	૮
કપીલદેવને હનમંત બલીયા.	૯
ગોખ વસીયા ગોરખનાથ રસીયા.	૧૦
વાશ પંચસીધ કેરો જાંહી.	૧૧
હાલ લક્ષ્મીપુર ધુણી જાંહી.	૧૨
બાચે ભક્તિ ધણા વરસ કીધી.	૧૩
મુધામ જોતાં તે આશીશ દીધી.	૧૪
નામે દુલભીદાસ તમારીરે.	૧૫
મારે ઘેર પધાર્યા ગીરધારી.	૧૬

ગરબી ૨૩

રાધા નટવર કરેરે લુટી મહીમાર-એ રાગ.

ધુણીના ધણી દુઃખ કાપો અમારો, જોતી સ્વરૂપ અલખેલ દુઃખ
કાપો અમારો.
હુરે અપરાધી ઘણો થયો છું, તારીને પાર ઉતારો. ધુણી. ૧
ઘણું ઠારજ તમે ટેકથી કીધો, દુલભખાઈને દરસન દીધો. ધુ. ૨

આમાશારે નીરખ માડ મન થયું તાણુ, પછુ લોકવેવારથી લાણુ;
કાપો દુઃખ હમરે, ધુણીના ધણી દુખ કાપો અમારે. ૩

ગરબી ૨૪

આવો આવો શીવશંકર લોખા—એ રાગ.

રવીવારે રળીઆમણું લાગ્યું, બાને નીરખે લવનું દુઃખ લાગ્યું;
મનેરે ઘરમાં ગોકુળીયું લાગ્યું, મારે ઘેર મહારાજ રહેજો. ૧

શોમે તો સુરજબાને કહીયે, અખંડ જોત રૂપે તો રહીયે;
સેવક જાણી દુઃખડાં દુર કરીયે, મારે. ૨

સોમે તો દેશ ઘણો જમીયો, હુકમ વીના અલીમાને લરીયો;
મારે. ૩

બુધે તો કાંઈ નથી બાકી, અખંડ જોત ગોખમાંહી થાપી;
માયારે મારા મનતણી બાગી, મારે. ૪

શુક્રવારે શુક્રની પાસે જઈએ, ઉપલવામાં રાતવાસો રહીયે;
અરજીરે મારા વાલાને કહીયે, મારે. ૫

શુકરવારે શુરે કહીયે ઝાઝું, માયારૂપી સંસારથી દાઝું;
શુક્ર વીનારે બીજાને નહીં જાણુ, મારે. ૬

શનીવારે સુરજબાનું કહેવું, તેતો મારે જીવન સુધી સહેવું.
મારે. ૭

સાતેવાર ગાતાં દુઃખ બાઝ્યાં, મારી બાના ઉપદેશ મને લાગ્યા;
સુરજરામ સુત એવુંરે માણું. મારે. ૮

ગરબી ૨૫

રાગ સોલંકી.

ગવરીયુત્ર મણેશ ગાવું, સુરજબાઈ અરજો શીશ નમાવુંરે.
બાઈ સુરજ સતી. ૧

સરસ્વતી કરો મુંજ સહાય, દામ તમે ચરણે રહી ગુણ
 ગાયરે. બાઈ.
 ગુરૂના આક્રમનો નહીં પાર, કડ કેટલો તેનો વીસ્તારરે. બાઈ.
 વાલમગામમાં અનેક કામ સારાં, ગુરૂ કરશે સરવેનાં ધાર્યાંરે. બા.
 મનધારી જેને ધ્યાન ધર્યું, સહાય થઈને ગુરૂએ કામ કર્યુંરે. બા.
 દ્રષ્ટાંત દેતાં વખત બહુ થાય, મારી જીભ્યા તો હારી જાયરે. બા.
 ગામ ઉપલવુ ધામ ગુરૂ કેરું, હાલ તે ધુણીપર ચણચુછે દેરે. બા.
 ત્યાંતો સાક્ષાત દેવ ખીરાજે, દરશન કરતા તમામ કામ સાજેરે. બા.
 ત્યાં જઈને જેણે આરાધન કર્યું, તેનું અનેક કારણ સર્ચુંરે. બાઈ.
 તે ધામ ગુરૂ બતાવ્યું જેને, કાર્ય કૃપા કરે મુની તેનેરે. બાઈ.
 મહારાજે આપ્યું છે આકયાનજટ, તેનું નામ સુરજરામભટ્ટરે. બા.
 તેતો શનીવારે ધુણીને ચેતાવે, પછી દરશન કરીને ઘેર આવેરે. બા.
 તેને સહાય થયા લગવાન, ઘણુ રાખ્યું છે જેથી ધ્યાનરે. બાઈ.
 તેને પૌત્ર પૌત્રીનું છે સુખ, ગુરૂ કૃપા કરી કાઢશે દુઃખરે. બાઈ.
 તેની દીકરી જે ગીરજા આપે, તેને ડાખ દીધો કાલીસાપેરે. બા.
 ચોતે હતી તેના સાસરાને ઘેર, ઘણું વાધ્યું કાલીનાગનું ઝેરરે. બા.
 છગનસુત લક્ષ્મીશંકર જેહુ, સસરા કહીએ તે બાઈનો એહરે. બા.
 ઝેર ચઢ્યુંને લાવી નાંખી મંદીરમાંડે, જરા જીવતે દેખાય નહીં
 જાયરે. બાઈ.
 મુખ ચઢ્યું ફેણ નેત્રનીહાલ્યાં, તેનાં નેત્ર મરણ જેવાં ભાજ્યાંરે. બા.
 હાથ પગ જીવ દેહથી વછોડ્યો, તોએ ગુરૂથી ન આકયાન
 તોડ્યોરે. બાઈ.
 તેનો સસરા તે જીવ ભભાવે, કહેવા માંડ્યો હવે જીવ ક્યાંથી
 આવેરે. બાઈ.

ત્યારે બોલ્યાં છે ગીરબની માતા, હશે જીવવાની તો થશે
 સુખશાતારે. બાઈ.
 નથી લઈ જવા અહીંથી બીજે, ગુરૂચરણમાં ધ્યાન ધરીજેરે બા.
 મારવી હશે તો મારશે પોતે, હમે નાંખી છે શરણાંની જોતેરે. બા.
 આ વખત થયેલો ગુરૂનો ઢેહાંત, તેથી મનમાં પડેલી જ્ઞાંતરે. બા.
 રખે ગુરૂ વીના તેનો જીવ જશે, પછી પસ્તાવો કરે શું થાશેરે. બા.
 તોપણ ત્યાંથી તેને બીજે નવ લીધી, આવી ટેક ઝાલી ગુરૂ કૃપા
 કીધીરે. બાઈ.

જ્યારે ટેક રૂડી ત્રીકમની ધારી, ગીરબએ માતૃશ્રીએવી વાણી ઉઘા-
 રીરે બાઈ.
 મઠા જેવી રાખી મંદીરમાંડે, અડધી રાત ગઈ છે તાંયરે બા.
 જીવ ગયામાં જરા નહીં બાકી, તોએ ટેક પુરી ત્રીકમની રાખીરે. બા.
 ટેક રાખી એમ ત્રીભોવને જાણ્યું, ત્યારે પ્રત્યક્ષ પારખું પ્રમાણ્યું રે. બા.
 ટેક ઝાલી ગુરૂ કરી વારે આવ્યા, સઉ સેવકોને મન ભાવ્યારે બાઈ.
 વાર કરી ઝેર ઉતારી દીધો, આવો પરચો તે શાક્ષાત દીધોરે બા.
 આવી ફેણ મુખે ઉતર્યું છે ઝેર, સાજી કરી પછી લઈ ગયા છે ઘેરરે બા.
 ઝેર ઉતર્યું ને જેજે વંચાય, સહુ હાથ જોડી પડીયા પાયરે. બા.
 આવો અનેક પરચો ગુરૂ આપે, ટેક રાખે તેનાં સરવે દુઃખ કાપેરે. બા.
 એમ જાણીને આરાધન કરશે, તેના મનના મનોરથ ફાળશેરે. બા.
 સંવત ૧૯૪૨ ની સાલે, ગુણ માતાં ગુરૂ કરશે ન્યાલરે. બા.
 કરજોડી મણીલાલ ગુણ ગાય, ગરબો કેનાં આનંદ પાશેરે બા.
 આવો પરચો દેશગુરૂ ધાર્યો, ગુરૂ કૃપાથી ગુણ પસ્તાવ્યોરે. બા.

અરબી ૨૬

સુરજખાનુની પંદર તીથીયો.

- સખી પડવે તે પંથે ચાલ્યારે, ઉપલવાના મારગ બાલ્યારે;
સાથે રામચંદ્ર ગુરૂ સાક્ષાત, સુરજખાનું નામ રહેભારે. ૧
- સખી બીજે ઉપલવે બીરાજેરે, કરશનઢાસતણું મન દાઝેરે.
ઠામ મારે તમે આવ્યા આજ, સુરજખાનું. ૨
- સખી ત્રીજે તે તતપર થઈનેરે, પરચો આપ્યો ગુરૂને કહીનેરે;
કામ શું છે તમારું અહી રહીને, સુરજખાનું. ૩
- સખી ચોથે તે ચીતમાં ઠરીયેરે, રેવા ઠામમાગત કરનારીઓરે;
ત્યારે કોધ ગુરૂનો ઉતરીયો, સુરજખાનું. ૪
- સખી પાંચમે પારખું દીધુરે, ખોટો કુવો તેવું બાએ કીધુરે;
નામ રહેશે તમારું સીધું, સુરજખાનું. ૫
- સખી છઠે તે છાનાં રહીનેરે, ચરચા જીવે છે લોક ત્યાં જઈનેરે;
આવે પાછા કાળાં મોઢાં લઈને. સુરજખાનું. ૬
- સખી સાતમે સરવે મળીનેરે, ગુરૂ સહીત ઉપલવે રહીનેરે;
કહે વાતો ગુરૂ પાસે જઈને, સુરજખાનું. ૭
- સખી આઠમે આવીને બેઠારે, તોડાપોળ મંદીરમાં પેઠારે;
જોત પ્રગટી તેતો સહુએ દીઠી, સુરજખાનું. ૮
- સખી નોમે નવાનવા લોકારે, ઘણા દુઃખથી પાડતા પોકારે;
બાએ કાઢ્યા ઘણાના રોગો, સુરજખાનું. ૯
- સખી દસમે દીલ મારું જામ્યુરે, સીતારામ જોઈ મનમાન્યુરે;
પાંચ સીધાંથી કાંઈ નથી છાનું, સુરજખાનું. ૧૦
- સખી એકાદસી અપવાસીરે, ઓછવ કરી સેવક થાય ખુશીરે;
દુઃખની વાતો બાને જાય પુછી, સુરજખાનું. ૧૧

સખી બારસે દેખ્યુ બહુ દુઃખરે, પોસ મહીનો અંધારી પક્ષરે;
 જોગણીસો બેતાળો સમક્ષ, સુરજખાનું. ૧૨
 સખી તેરસે તરછોડી આદ્યારે, મંદીર ત્રસ્ટીઓને ભળાવ્યારે;
 સરવે સેવકોનાં મન અકળાયાં, સુરજખાનું. ૧૩
 સખી ચઉદસે ચરણે નમીનેરે, સઉ સેવક કહેછે કરગરીનેરે;
 દુલ્હન બાના મન રહેજો વશીને, સુરજખાનું. ૧૪
 સખી પુનમે પ્રેમથી કહુંછુંરે, ઘેર આંચો આશાભરી રહુંછુંરે;
 લોકનીંદાથી નહીં ડરુંછું, સુરજખાનું. ૧૫
 સખી પંદરતીથી થઇ પુરીરે, તેમાં એક નથી અધુરીરે;
 શરણે રાખીને લેજો ઉગારી, સુરજખાનું. ૧૬

ગરબી ૨૭

મા તું પાવાની પટરાણી અંબે મા કાળકારે લોલ-એ રાગ.
 કે પ્રથમ આરાધું સુત શંભુકે, માગુ એટલુરે લોલ. ૧
 કે આપો અવીચળ વાણી આપકે, શુભ ગાવાતણીરે લોલ. ૨
 કે શુજરાતમાં ઉપલવું ગામકે, પ્રગણે પાટણતણુંરે લોલ. ૩
 કે પ્રથમ પ્રગટ થયા ભગવાનકે, ઉપલેશ્વર ધામમાંરે લોલ. ૪
 કે પરચો દેખાડયો છે તાંજકે, લકતોની વારે ચઢ્યારે લોલ. ૫
 કે મેતા નરસીકેરા સ્વામીકે, જ્યોતીસ્વરૂપ ખરુંરે લોલ. ૬
 કે બાઈ કુંવર જેતું નામકે, મોશાલું પુરીયુંરે લોલ. ૭
 કે જેણે દ્રૌપદીના પુર્યા ચીરકે, લાજ રાખી તે તણીરે લોલ. ૮
 કે જુઓ મીરાંબાઈની ટેકકે, વીખ જેને પીધારે લોલ. ૯
 કે તેવા લકતોનાં કીધાં કામકે, બોતેશ્વર બગતારે લોલ. ૧૦
 કે પરથમ કહુંછું પરણામકે, સુખજો સઠલસભારે લોલ. ૧૧

- કે બાઈ સુરજ જેનું નામકે, ભક્ત હરીતણારે લોલ. ૧૨
 કે સુરજ સરખું જેનું તેજકે, તેજરૂપ ખરૂંરે લોલ. ૧૩
 કે બાલુ સુરજબાઈ નામકે, નાગરી નાતમારે લોલ. ૧૪
 કે તેનો દેવતા સરખો અવતારકે, વરસ દસબારનાંરે લોલ. ૧૫
 કે બાને ગુરૂ મદ્યા રામચંદ્રકે, હનરબાઈ સાથમારે લોલ. ૧૬
 કે તેતો અવીચળ પદવી પામ્યાંકે, કામ સરવે સર્ચારે લોલ. ૧૭
 કે બાચે મુકયો છે અન્નચારકે, ધ્યાન હરીનું ધર્મુરે લોલ. ૧૮
 કે બાચે ધુણી તપાવી તાંચકે, ઉપલેશ્વર ધામમારે લોલ. ૧૯
 કે ત્યાંતો પ્રગટ થયા ભગવાનકે, જોતી સ્વરૂપમારે લોલ. ૨૦
 કે બા દરશન કરીને આલ્યાંકે, વાલમ ગામમારે લોલ. ૨૧
 કે શેરી તોડાપોળમાં વાસકે, હટી ત્યાં આવી રહ્યારે લોલ. ૨૨
 કે બાચે દાળ્યાં સઉનાં દુઃખકે, સુખી સઉને કર્યારે લોલ. ૨૩
 કે જોતીસ્વરૂપને ભજશે જેહકે, વૈકુંઠ પામશેરે લોલ. ૨૪
 કે બાચે મુસ્તક મુકયો હાથકે, બાઈ દુલભીતણુરે લોલ. ૨૫
 કે તેતો અવીચળ પદવી પામ્યાંકે, તરત પરછો મળ્યારે લોલ. ૨૬
 કે જીવો જોવા સરખી વાતકે, આહાર સરવે તજ્યારે લોલ. ૨૭
 કે કીધાં ભકતોનાં બહુ કાજકે, ઓધાર્યા નરનારીઓરે લોલ. ૨૮
 કે એવા જોતેશ્વર ભગવાનકે, જે કોઈ આરાધશેરે લોલ, ૨૯
 કે ભજશે એક મને નીરધારકે, વૈકુંઠ પામશેરે લોલ. ૩૦
 કે ગાયા ગાયા સુરજબાના ગુણકે, હેત ઉમંગથીરે લોલ. ૩૧
 કે બા તુજ સેવક હરીશંકરકે, તમ શરણે નમેરે લોલ. ૩૨

ગરબી રટ

સુરજબાઈ સુધામે જે ગયાંજો, ઉપર અબીલ ગુલાલ હડી
રધાંજો. સુ.

ઘંટનાદે ઘડીયાલો ગાજતીજો, બહુ નગારા નોખત વાજતીજો. સુ.
આ પોતે પ્રભુતુલ્ય હતાંજો, સૌને અવીચળ વાણી આપતાંજો. સુ.
પોતે પવીત્રને પ્રવીણધણાંજો, કારજ સુધાર્યા ગરીબતણાંજો. સુ.
લોકો આવેતે બાણને પુછવાજો, દુખસુખના સમાચાર બુજ-
વાજો. સુ.

બાઈ સત્ય તો વારતા બોલતાંજો, દુખસુખના પડદા બોલતાંજો. સુ.
આ સુખનો વીસામો તમો ગયાંજો, દુઃખ કેતાં આવી તમને
અમોજો. સુ.

બા બતાવતાં પ્રેમે કરીજો, કામ જાતાં અમારાં સુધરીજો. સુ.
આ સુખનો ભંડાર ગયાં તમોજો, કષ્ટ કોને કહીએ આવી
અમોજો. સુ.

કેમ વાર કરોછો આપ આવડીજો, હું તો પુણુ તમારી પાવડીજો. સુ.
બા આગળ બોલવ થયા ઘણાજો, ખુબીમાંતો નથી રહી મણાજો. સુ.
બાની ઉપર પુષ્પ ઉડ્યા કરેજો, સેવા કરે તેનાં કારજ સરેજો. સુ.
ગાતાં ગાતાં સરસ્વતી લાવીયાંજો, ઘણા લોક દરશનને આવી-
યાંજો. સુ.

ભજન કરી પોતે પ્રભુ ભજ્યાજો, તેતો ઉઘ આળસ નીંદ્રા તજ્યાંજો. સુ.
સંતમંડલે સમાચાર કહાવીજો, સીધપુરથી વીઠો ભગત આ-
વીયાજો. સુ.

આવી નંડવૃત કર્યાછે તેમણેજો, ભલાં ભજન કર્યાછે એમણેજો. સુ.
સંવત ૧૯૪૨ પોસ માસમાંજો, ભલુ ભજન કર્યું હરખડાસમાંજો. સુ.
મણીલાલ દાસ સંતચરણે નમેજો, બાપુ'ઠલ માફ મનડુભમેજો. સુ.

ધન કાળકા માત વસીયા ઉપલવા માંદારે જાયગા જોઈને,
માની પાસે અંબીકા રાજેછે, ત્યાં હનમાન બંતો બીરાજેછે;
પ્રદ્યાનંદ શીર માણ છાજેછે. ધન. ૧

માનો બાબરીયો વીર બહુ બળીયો, ત્યાં ગોખ કરીને હંડ ધરીયો;
તેણે પ્રદ્યાનંદ દેવ વશ કરીયોરે. ધન. ૨

મામ વાલમના પ્રાદ્યાણ આવ્યા, સ્વામી પ્રદ્યાણને મનભાવ્યા;
ત્યાં મહાદેવજી રૂડા પધરાવ્યા. ધન. ૩

માનો ચાચરચોક બહુ રૂડો, બાએ પહેર્યો હાથે કનકચુડો;
તમે કોઈ ન કરશો મન કુડો. ધન. ૪

માના મંડપમાં સમીવૃક્ષ છે, માણ આપ બેઠા પ્રતક્ષ છે;
એતો પ્રદ્યાણને મન સત્ય છે. ધન. ૫

માના દરશન કરવા સૌ આવે, મારી માણને તો મન ભાવે;
ત્યાં પુજા સામગ્રી સૌ લાવે. ધન. ૬

ત્યાં કદમવૃક્ષની છાયા છે, એ ઉપલેશ્વરની માયા છે;
એવા ગુણ સેવકે ગાયા છે. ધન. ૭

ત્યાં પ્રદ્યાભોજન ઓછવ થાયછે, સુરજબાઈ ધુંણી મહીમાયછે;
દાસ જીવરમ ગરબો ગાયછે, ધન. ૮

સુલેશ્વરી માતાના ગરબા.

ગરબી ૧ રાગ પ્રભાત.

ધ્યાનધર ધ્યાનધર સુલેશ્વરી માતાનું, જેને મુનીધર મુનીધર
શીશ નામે;
ધ્યાન શીવજી ધરે વીરુ સેવા કરે, માતાનો પાર પ્રદાન પામે ટેક.
આઘપ્રદાણી રૂદ્રાણી મહાલક્ષ્મી, વેદવિખ્યાત નવખંડ જાણી;
રિદ્ધ સિદ્ધ દાયણી કાપે પાતકહણી, માત ત્રિભુવન ધણી માતરાણી.
ધ્યાન. ૨

આઘ જ્ઞેશ્વરી માત ત્રીપુરેશ્વરી, આઘ માહેશ્વરી સુખદાઈ;
દાતાછે શક્તિ તું ભક્તને મુક્તિ દે, જાણી પોતાતણા લે નભાવી.
ધ્યાન. ૩

દુષ્ટસંહારણી દૈત્યદળ મારણી, ભક્તજન તારણી સુલઈ માતા;
દાસ મંડલીતણી રાખ સાદાત ધણી, બાળજાણી કરો સુખશાતા
ધ્યા. ૪

ગરબી ૨ રાગ સોલહી.

સમે સંભુજીના સુતને આરાધું, હું તો વર્ણવીને ગુણ માતાના ગાઉરે;
મારી સુલેશ્વરી માત. ટેક. ૧

શ્રેષ્ઠનગર આ વાલમ ગામ, મુની વાલમી કેવસાવેલુ ધામરે મા. ૨
તેના ઉગમણા દરવાજા પાસે, માતા સુલેશ્વરીનો ત્યાં વાસરે મા. ૩
માના મંડપની રચના સારી, જેતાં દીલડું થાય સુખકારીરે. મા. ૪
માનું દેખળતે અદ્ભુત પ્રકાશે, જાણે દેવલોકનો સ્વર્ગવાસરે મા. ૫
માની ચાર ચાર ઘડી પુજા થાય, ઉત્તમ પકવાન લોગધરાયરે મા. ૬

- માનો ડંકો તે દેશ દેશ વાગે, માને પારે આવીને પાપ લાંગેરે મા. ૭
 સુલેશ્વરીમાનું ચરીત્ર સુણાવું, હું તો પ્રથમ ગાઈ સંભળાવું રે મા. ૮
 પુરવદેશમાં બંગાળાપ્રાંત, તેમાં કલકત્તા શહેર વીખ્યાતરે મા. ૯
 ત્યાંથી ઉત્તરદીશાએ જોજનસાત, નામે મણી પુરનગર વીખ્યાતરે
 મારી. ૧૦
- ત્યાંની રધયત પ્રજા સુખકારી, રાજા ચંદ્રસેન ધણો ગુણકારીરે
 મારી. ૧૧
- ચંદ્રસેનને પડે ન સુખચેન, તેનું કારણ કે પેટ નહીં સંતાનરે મા. ૧૨
 પુરવનું એવું છે વરદાન, કે રાજા કરે નવવાર હોમ હવનરે મા. ૧૩
 ત્યારે પુત્રની વરધી થાય, તેવું કહી ગયા છે રૂપીરાયરે મા. ૧૪
 હોમ એક પુરો નવ થાય, ત્યાં વસે છે અસુરેણું કાયરે મા. ૧૫
 તે ન કરવાદે પુરાં હોમજાય, જો કરે તો આવી પડે વીધનરે મા. ૧૬
 ચંદ્રસેને ધર્યું છે માનું ધ્યાન, ખરા દીલથી સાંભળીયું કાનરે મા. ૧૭
 ત્યારે માણ્યે દીધું તેને સ્વપ્નું, હોમ કર્યા પછી થશે તારું સાફરે
 મારી. ૧૮
- રાજાએ કરી ત્યાં હોમની તૈયારી, મોટા રૂપી તેડાવ્યા આચારીરે
 મારી. ૧૯
- અસુર થયા ત્યાં તૈયાર, વિધન કરવાને હાથ લીધાં હુથીયારરે મા. ૨૦
 માણ્યે સાંભળી રાજાની અર્જ લારી, ત્યારે અસુર થયા છે અંધ
 કારીરે મા. ૨૧
- માએ વાઘ ઉપર કીધી અસ્વારી, ત્યાંથી નાઠા અસુર જીવ લઈરે
 મારી. ૨૨
- વાઘે ભરી છે એક મોટી કાળ, અસુર સરવેનો કીધો છે કાળરે મા. ૨૩
 નીરભયથી ક્યો છે પુરો યજ્ઞ, રાજા ચંદ્રસેન પામ્યો પુત્ર તર્તરે મા. ૨૪
 રાજા આવ્યો ગુજરાત માને ઠામ, પાટણવાડામાં વાલમ ગામરે
 મારી. ૨૫

રાજાએ કીધાં છે માણનાં દરશન, તેથી થયું છે દેહતું કલ્યાણરેમા. ૨૬
માયે બીજે તે પરચો બતાવ્યો, જનુ'બાયે તે હાથીયો શોકાવ્યોરે
મારી. ૨૭

જનુ'બાયે તે ખોટું કામ કીધું, તેનું કોગળીયે કાટલું કીધુંરેમા. ૨૮
છોકરાં છેયાંને નરનારી, જનુ'બા થયો છે દુખકારીરે મારી. ૨૯
જનુ'બા ઘણું દુઃખ પામ્યો, તેતો માણને આવીને પાય લાગ્યોરે
મારી. ૩૦

હાથીઓ ઠાકું બેડાવ્યું નીરધાર, ત્યારે સુખી થયો એણીવારરેમા. ૩૧
માયે ફરીને પરચો બતાવ્યો, ચૈતર વદ ૧૦નો હાથીયો શોકાવ્યોરે
મારી. ૩૨

માયે સ્વપ્નું આપ્યું છે નીરધાર, બીજે દીવસે બેડાવ્યો તેણી વારરે
મારી. ૩૩
બંધ રખાવાવાળો પામ્યો દુઃખ, હાથીયો બેડાવ્યા કેડે થયું સુખરે
મારી. ૩૪

ગરબો ગાનાર ભકતદાસ તારો, તેને સવસાગરથી તારોને મારી. ૩૫
માણ ભુલચુકની કરબો માફી, સરવે દુઃખડાં નાંખબો કાપીરેમા. ૩૬
સંવત ૧૬૫૮ ની સાલ, જુની નકલથી થયું છે તૈયારરે મારી. ૩૭

ગરબી ૩ રાગ માઠ.

સુલેશ્વરી માડી વાલમવાળી, મહેર કરો મંમાય. (૨) વાર.
સાખી.

વાલમ મધે વાલમ તારો છે, મંમાયા નીરધાર;
સેવકજનપર મહેર કરીને, શરણે રાખો આવારરે. સુલે. ૨
મુગટ માને સીરપર સોહીયે, શોભાનો નહીં પાર;

માણ તારા પારે આવ્યા, ઉતારને ભવપારરે. સુલે. ૩
 વાઘતણી અસ્વારી માને, શોભાતો બહુ થાય;
 શણગારતણી શોભા કહું, વરણવી નહી વરણાયરે. સુલે. ૪
 ગળે ટુપીયો દામણી સોહીયે, અઠોડીને ડુલ;
 પાયે ઝાંઝર અણુવટ વીંછવા, દશે આંગળીયે ફૂલરે સુલે. ૬
 ચૈતરવદ છઠે શેર-શેરે, ખીચડો ત્યાં બ્રહ્મય;
 પલ્લીતણી જ્યજ્ઞ બોલી, સુલેશ્વરીએ બાયરે સુલે. ૭
 ચૈતરવદ સાતમને દીને, ફૂલ વેહેઆમણી થાય;
 પટેલ તો ચોપાડીયે બેસે, માલી વેંચી બાયરે સુલે. ૮
 અષ્ટમીયે તો ચોપાડીયે, નાયક રમે સાર;
 સરવે લોકો જોવા આવે, ચોપાડીયે નરનારરે સુલે. ૯
 નવમીયે તો ડેગમારે, પે'પર તળે બણુ;
 રાત્રે તો હાથીયો ઠાકું, જોડાય છે નીરવાણુરે. સુલે. ૧૦
 નુમદશમના હાથીયારે, આનંદ ઓછવ થાય;
 સુલેશ્વરી માતાતણો, બોલો જ્યજ્ઞયકારરે. સુલે. ૧૧
 આસો માસે નવરાત્રીયે, મેળો ત્યાં ભરાય;
 અષ્ટમીયે તો હવન થાયછે, ગામ મળી કરનારરે. સુલે. ૧૨
 તરૂણ મંડળીતણી માતા, તમે પુરને આશ;
 ભુલચુકની માત્રી આપો, ઉતારને ભવપારરે. સુલે. ૧૩
 સંવત ૧૬૫૮ સાલે, અનેજ ચૈતરમાસ;
 વદ ૧૪ ને મંગળવારે. ગરળી જોડી સારરે. સુલે. ૧૪
 જોડનાર છે સેવક તારા, મંમાથા નીરધાર;
 મંડળીતણી પુરને આશા, ઉતારને ભવપારરે. સુલે. ૧૫

ગરબી ૪ રાગ લાવણી.

ધન્યધન્ય સુલેશ્વરી માડી, મેંતો જોયુ નજરે ભાળી;

એ બે દરવાજાવાળી, મેં કથ્યા કરશન.

જેની શોભાનો નહીં પાર, દરશન કરે નરને નાર;

દીસે માડી ભયંકર, હું થયો પરસન.

સૌ જાણે સુલેશ્વરીને દેરે, લોકો શ્રીફલ વધેરે;

માતા શણગાર પહેરે, શોભા છે રૂડી.

મંમાયા રૂપે ભારી, જગતની દીનદયાળી;

કંઠે ગજરા નાકે વાળી, એને હાથે ચુડી.

હું જોવા ગયો ચાલી, માણ ઉભાં ખડક ઝાલી;

એને હાંસડી તુલસી ઘાલી, પહેર્યાં ચીર ચોળી.

સહુ જોવા જાણે સાથે, ઘુઘરી પોંચી ખાંધી હાથે;

શોભે મુગટ માથે, એવી સુલેશ્વરી ભોળી.

માને શણગાર જડયાછે, પુઠે તકતા જડયાછે;

દ્વાર પીતલે મઢયાછે, દેવી છે સનમુખ.

જોતાં અકલ થઈ જાય ગાંડી, મેં જોયું નજરે માંડી;

અંદર લટકેછે હાંડી, બહાર એક જમરૂખ.

ત્યાં થાય ઘંટ ધમકો, માનો વાગે ઝાંઝર ઝમકો;

ત્યાં ભક્ત કરેછે ઠમકો, સૌ સેવક નાચે.

ઘણા ભક્ત ધરતા ધ્યાન, વંઝા માગેછે સંતાન;

શુનેગાર પકડે કાન, અને થૈ થૈ નાચે.

ત્યાં ભક્ત ઘણા ફરે, આખો દીન ચોકી કરે;

જુન રીતે પેરો ભરે, આખી રાત જાગે.

હું મંમાયાને માનું, એનું નથી કાંઈ છાનું;
 માના સામું નગારખાનું, ત્યાં ઘંટ વાગે.
 ઉપર શીખર છે ઠેઠ, સેવક ઘેસેછે હેઠ;
 સાંજ પડે થાય ભેટ, ત્યાં આરતી કરેછે.
 રવીવારે થોકાથોક, દરશન કરે ટળે શોક;
 સાંજે જાય સેવકલોક, તે ત્યાં ઉભા રહેછે.
 વાલમ સાડું છે શહેર, મંમાયા કરળે મહેર;
 સૌને થાય લીલાલહેર, એટલુંજ માગું.
 પુજારી હરગોવીંદ આદીતરામ, જીવે અમદાવાદ મુકામ;
 નાગર હવેલીમાં ઠામ, માત પાયે લાગું.
 સંવત ૧૯૫૭ની સાલ, શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૪ રવીવાર;
 બેડનાર મંડળી સાર, માતા પાયે લાગું.

દાહરા.

વાલમ ગામ છે બહુ સાડું, જોવા આવો સાર;
 સુલેશ્વરી માતાતણી, જોલો જયજયકાર.

ગરબી ૫ રાગ બનઝારા.

જય જય સુલેશ્વરી માત, તારો પડયો પડયો છે સાક્ષાત;
 વાલમ ગામમાં તારો ધામ, સુલેશ્વરી કરીયે પ્રણામ;
 જેની શોભાનો નહીં પાર. જય ૦ ૧
 માની વાઘતણી અસ્વારી, જોવા આવેછે નરને નારી;
 જેના મંડપનો બહુ ઠાઠ. જય ૦ ૨

માનો ધામ અતી વીશાળ, પ્રથમ લણ્ણતી હતી નીશાળ;
દેવીતણે બહુ મહીમાય. જયં ૩

મોર મુગટ જેને માથે, બાબુબધ બાંધ્યા છે હાથે;
કાઠે દામણી અકોટી સાર. જયં ૪

માની બાબુમાં દેવળ, હનુમંત વીધાત્રા મહાદેવ;
બોડે અંબેને બહુચર માત. જયં ૫

માને નેપુરનો ઝણકાર, કઠાં સાંકળાંનો નહીં પાર;
નાકે નથની સોહીયે સાર. જયં ૬

આસો માસે મેળો લરાય, નવરાત્રીયે ખુબી ધાય;
જેના તેજતણે નહીં પાર. જયં ૭

પુજારી હરગોવીંદ આદીતરામ, વાલમગામમાં છે મુકામ;
એના વંશનો વધજો વીસ્તાર. જયં ૮

સંવત ૧૯૫૮ની સાલ, માહા શુક ૧૧ને મંગળવાર;
જોડનાર તારો છે દાસ. જયં ૯

બુલચુકની આપજો માણી, સરવે દુઃખડાં નાંખજો કાપી;
જોઈએ તેવો આપજો લાલ. જયં ૧૦

ધન્યુ' તમ દરશનનો પ્યાર, દુઃખ કાપવા થાજો તૈયાર;
તમે ઉતારજો લવપાર. જયં ૧૧

ગરબી ૬ રાગ કલ્યાણ.

શ્રી સૂલેશ્વરી, મમ માતુ છો ખરી;

વીનતી દાસની સૂણીને, અર્જ ઉર ધરી.

વાલમ મધે વાલમ તમારો, મંમાયા નીરધાર;

સેવક જનપર મહેર કરીને, રાખો અપરંપાર. શ્રીં ૧

ખડગધારણી ત્રીશુળધારણી, આદ્યશક્તિનું આજ્ઞ;
 લવહુઃખહરણી માતૃ મારી, કરજો કુશળ કલ્યાણ. શ્રીં ૨
 સીંહપર સ્વારી છે તારી, દેવી તું છે દયાળ;
 વારંવાર નમું હું તુજને, કરજોડી બેડે હાથ. શ્રીં ૩
 હાથે બાબુખંધ બેરખી, ગળે એકાવળ હાર;
 ઠોટે ઠામણી દુઃખીયો સોહીયે, શોભાનો નહીંપાર. શ્રીં ૪
 માતું મારી અદ્ભુત શોભે, દેખી કંપે કાય;
 હરશન કરે કપટ રાખી, સફલ કામ નહીં થાય. શ્રીં ૫
 સંવત ૧૯૫૭ની સાલે, અધીક શ્રાવણ માસ;
 શુદ્ધ ૧૪ને મંગળવારે, ગરખી જોડી સાર. શ્રીં ૬
 કરજોડીને કહે મંડલી, ઉતારજો લવપાર;
 સુલેશ્વરી માતાતણો, બોલો જયજયકાર, શ્રીં ૭

ગરખી ૭ રાગ ધનાશ્રી.

વંદુ હું વારંવાર, સુલેશ્વરી વંદુ હું વારંવાર;
 ભક્તોને માણ શરણે રાખો, ખુશી કરો અપરંપાર. સું ૧
 શરણ સુહીને સેવા કરીશું, ભક્તિ ન ભુલું લગાર. સૂં ૨
 ભક્તિથી અમે ભવ તરીશું, માઈ એટલુ લાવજો પ્યાર. સૂં ૩
 સજનો તમે સુલેશ્વરીને ભજશે, તો જશે સ્વર્ગમેઝાર. સૂં ૪
 જે નર સુલેશ્વરીને ભજશે, તેનાં પાપ જનમનાં જાય. સૂં ૫

ગરખી ૮

ધણું આપે આરાધુરી રાયરે અંખીકા દેવીરે એ રાગ.
 પ્રથમ સમરૂ હું ગણપતી દેવરે, ભારતી આરાધુરે;

- ધરૂં ગરબો ગાવાને અણીલાખ, તેથી વાણી માગુરે. ૧
 માત મુલેશ્વરી મહીમાયરે, કહુ હુતો આજેરે;
 તેમાં મુંજને તું શુદ્ધમતી આપ, માતુ શીરતાજેરે. ૨
 ઓગણીસો વરસથી માતરે, વાસ અહીં કીધારે;
 કરી પાવન વાલમ ગામ, ખુનીને દંડ દીધારે. ૩
 અન્ય દુષ્ટને પણ દંડરે, માત તે' તો દીધારે;
 કરી ભકતજનપર ઘણી મહેર, તેઓને સુંખી કીધારે. ૪
 કરી માત તમારી સેવરે, તેણે સૂખ લીધુરે;
 બણો જગમાં જનમીયો તેહ, સારથક કીધુરે. ૫
 મેળા તુંજ દેવલ કેરી મહિરે, માણ મારી થાયરે;
 ચૈતરને આશ્વિન માસ, ગુણ સહુ' ગાયરે. ૬
 બુઓ ચૈતર વદ છઠરે, ઠઠુ થઇ જાયરે;
 રાત્રે દરશન અર્થે લોક, મંડપમાં જાયરે, ૭
 પછી સાતમ કેરે દીનરે. કૂલો વેહેંચાયરે;
 હાથીઆની તૈયારીયો માત, આઠમદીને થાયરે. ૮
 પછી નોમ દશમની રાતરે, શોભા સારીરે;
 હાથીયો ઠાહુ બેઠાય, બહુ બલીહારીરે. ૯
 અડધી રાત પછીથી તેહરે, ગામ બહાર જાયરે;
 ઉત્તર ભાગોળે દોડે ખુબ, ખુખી તો થાયરે. ૧૦
 મળે નરનાર બેવા કાજરે, હરશઘેલાં થાયરે;
 પરાદીયા પહેલા લોક, ઘેર આવી જાયરે. ૧૧
 આમ ચૈતરમાં મેળા થાયરે, કહ્યું તેતો પુરૂરે;
 હવે આસોનો કહુ મહીમાય, રહ્યું છે અધુરૂરે. ૧૨

- આસો સુદ પાંચમથી ઠઠરે, મેળા ભરાયરે;
 નરનારી મળે સહુ લોક, માના ગુણ ગાયરે. ૧૩
- એમ અષ્ટમી સુધી થાયરે, ખુબી જોવા જેવીરે;
 વલી આઠમ કેરે દીન, ચણ થાય એવીરે. ૧૪
- નવમીના દીનની માંયરે, ઘણો મેળો થાયરે;
 વીજ્યાદસમી કેરે દીન. ખુબ ખુબી થાયરે. ૧૫
- એમ આસોનો થાય મહીમાયરે, થાય નીરથારરે;
 નામુ પ્રીતે સુલેશ્વરી માત, શોભાનો નહિપારરે. ૧૬
- માથે મુગટ ધરીયો માતરે, કાને કુંડળ ઓપેરે;
 ભાલે તીલકનો ચળકાટ, ચુંદડી શોભેરે. ૧૭
- કંઠે મુક્તાશ્વરનો હારરે, છાંછ રહ્યો માથરે;
 પગે પાવડીયોને પુર, તેતો રહ્યાં ગાથરે. ૧૮
- દેવે હરજોવીંદ તારી સેવરે, કરીને ધ્વાન ધરતારે;
 રોજ પુજ કરી મા તેહ, મગ્ન થઈ ફરતારે. ૧૯
- સુલધારી સૂલેશ્વરી માતરે, હું તુજ દાસરે;
 કૃપા કરો કહેછે એમ, ગૌરીશંકર વ્યાસરે. ૨૦

ગરબી. ૯

ખરનીપેઠે પોતે ખાધુરે, ખુટલને ધન શા ખપનું—એ રાગ.

નમન કરું સૂલેશ્વરી માત, બાસ કીધોછે વાલમમાં;
 ઉદ્ધાર ભકતોનાં કરવા કાજ, પ્રગટ થયા મા આલમમાં.
 કરે કરજોડી વીનતી આ દાસ, થાશું હું તુજ આ સ્થળમાં;

કથવા તુજ વરણન ચહુ માત, આજ વીનતી આ સ્થળમાં.
 તું કૃપાળુ જન્મની ત્રાતા માત, ભકતવારણ તું ભકતનંદી;
 ઓગણીસો વરસથી કીધો વાસ, વાલમપર કરી મહેર ઘણી.
 આશરે કહુછું તે હુ માત, કંઈકે કારણો આધારે;
 સંવત તેરત્રેપનની સાલ, વિક્રમરાજની જ્યારે.
 અલ્લાઉદ્દીન ખુની આ ઠાર, આવ્યો હતો તેવારે;
 તેણે જે જે કરીયા બુલ્લમીકાજ, નીશાની તેછે આઠારે.
 કથું ખંડીત કૃષ્ણમંદીરને માત, તથા તમારા દેવળમાં;
 ફરતાં પુતળાં જેછે પાછળનાં, તે દેખાયે એ પળનાં.
 કાળીયાધોળીયાને પણ માત, ખંડીત કરીયાં તેજ સમે;
 તે આધારે કહુછું માત, તે પહેલાં વસીયાંજ તમે.
 અલ્લાઉદ્દીન ખુનીનો નાશ, કરાવી પોતે મુક્તિધરી;
 બાળી બહુચરમાતાની પાસ, ક્રોધ કરીને નેનનકી.
 તું હુટોને દમનારી માત, હાથ ધરું ત્રીશુલ ખરું;
 તેથી તુંજ નામ સુલેશ્વરી માત, વરણન અતી હું શું કરું.
 તુજ કૃપાવડે સુલેશ્વરી માત, પંચુ ગીરી ઉપર ચઢે;
 આંધળા દેખતા થાયે માત, નીરધનજનને ધન મળે.
 મુગા બોલતા બાયે રૂડીપેર, મુરખજન હાયો થાયે;
 વાંછ્યાં પુત્ર પામીને લહેર, કરતાં તારાં શુભ ગાયે.
 તું હુટોને દમનારી માત, હાથ ધરું ત્રીસુળ ખરું;
 તેથી તુંજ નામ સુલેશ્વરી માત, વરણન સતી હું શું કરું,
 સંવત ૧૯૬૨ની સાલ, કૃષ્ણપક્ષ શ્રાવણ માસે;
 વહ દશમને મંગલવાર, ગરબી જોડી સાંજ સમે.

જોડનાર છે તારો દાસ, મહીવાડામાં રહેછે તેહ;
 દયારામનો કહીયે મુત, પ્રહ્લાદ નામે ઓળખાય જેહ.
 અટક પોતાની જોશી છે, દેવીને ભજનારો દાસ;
 કરજોડીને કહે છે તે, ચરણકમળમાં રાખો પાસ.

ગરબી. ૧૦

પુણ્ય ગણપતીનેપાય,કહું સુલેશ્વરી મહીમાય,સહાયથાજોનેશ્વરદારે;
 વાલમ મધે તારો વાસ, એમ કહે તુજ દાસ, કામ પુરણ માફ કરારે.
 વાઘ ઉપર અસ્વાર, લીધી ઢાલ તરવાર, માણ દાનવોને મારવારે;
 સત્ત્યા સોલશણુગાર, વાગે મૃદંગ તાલ, ઓછવ થાય અતી ઘણારે.
 માના પરચા અનેક, ધ્યાન દઈ રાખે જે ટેક, કામ સફલ તેના કરેરે;
 માના રૂપનો નહીં પાર, બેઠા સજી શણુગાર, અને ત્રીશુલ હાથે ધર્યુંરે.
 મેળો ભરાય આસોમાસ, જોવા કેરો બહુ ઠાઠ, નવરાત્રી કેરે દીનમારે;
 પાંચમધીઆઠમસુધીથાય,જોવાઆવેનરનાર,ગુણતારાસહુગાયછેરે.
 અષ્ટમીએતોહવનથાય,ધરોધરઆચ્છવથાય,માનાપારેસહુઆવતારે
 નવમીએ ભરાય ખંડ, પરચો નવેતે ખંડ, ત્યાં ભેટ સહુ લાવતારે;
 માસ ચૈતરનો મહીમાય,કરૂં તેનો વીસ્તાર,દાસજાણી પાર ઉતારજોરે;
 જુઓ ચૈતરવદનીછઠ,મેળોભરાત્યાંડઠ, દરશનકરવામાટેઆવતારે;
 ચૈતરવદનીસાતમથાય,માળીકૂલવેચીજય,પટેલચોપાડીયેજેસતારે
 વળી ચોપાડીયે નીરધાર, નાયક રમે તે ઠાર,આઠમ કેરા દીનમારે;
 નોમ દશમનો દીન થાય,હાથીએ ઠાડુ જોડાય,સુલેશ્વરી માતાતણારે;
 જોડનાર તુંજ દાસ, રહે છે વીશનગરની પાસ, પ્રસીધવાલમગામછેરે
 સંવત ૧૯૧૨ ની સાલ,કૃષ્ણ પક્ષ પુર્ણિમા,માસ આવણુ ગાળ રહ્યારે.

કહે છે કરજોડી દાસ, નામ પ્રહ્લાદ છે ખાસ, ગરબો મુ'બાઈ મધે કર્યોરે.

ગરબી. ૧૧ આરાસરનીરે અંબા—એ રાગ.

છોગાળી મારી સૂલેશ્વરીએ જઈએ, મનની તે વાતો માણને કહીયે;

છોગાળી. ૧

આદીતવારે મા આનંદમાં રહીયે, શુભર્ષમાતાના ગુણજ ગાઈયે;

તમારા છોડ માણ અમે જઈએ,

છોગાળી. ૨

સોમવારે સહાય થાજે માણ, મુખડું જોઈ હુતો થાઉ રાણ;

હુનીઆંની જુડી છે બાણ,

છોગાળી. ૩

મંગલે મહેર કરો માડી, આવે સહુ દરશને દહાડી;

નવરાત્રીમાં આવે નરનારી,

છોગાળી. ૪

બુધવારે બુધી સારી આપો, સંસારમાં થીર કરીને થાપો;

સેવકોનાં મા દુઃખજ કાપો,

છોગાળી. ૫

શુક્રવારે ગોખ રૂંટા ભાળી, મોહુરે મન માણને ન્યાળી;

આપ છો માણ બાળા સ્વરૂપબાળી,

છોગાળી. ૬

શુકરવારે સાંભળજે અરણ, હોયે માણ જો તમ મરણ,

હુનીઆં આ છે સહુ ગરણ,

છોગાળી. ૭

શનીવારે સહાય કરોમાતા, ગુણતારા મા નીતનીત ગાતા;

પારે આવ્યા પાછા અમે જાતા.

છોગાળી. ૮

સાતેવાર જીવરામે ગાયા, મોટીછેરે માણની માયા;

સેવક સરવે દરશને ધાયા.

છોગાળી. ૯

ગરબી. ૧૨ આરાસરનીરે અંબા—એ રાગ.

વીજ્યાતપુરમાંરે માતા, સુલેશ્વરીના ગુણજ ગાતા;
 ઉગમભેરે દરવાજે ચઢીયે, મુખડાં ભેઈમાને દંડવૃત પડીયે.
 ચાચર ચોકરે રૂડો, માણ પહેરે કનકનો ચુડો;
 વેસરવાળીરે સારી, આંખ આંછ છે માથે અણીયાળી.
 મુગટ મણીથીરે જડીયા, હીરા માણેક વચમાં મડીયા;
 ચોટલો દીસેછેરે કાળો, કોટે ઘરેણાંને ગળચુવો સારો.
 ચુંદડી પહેરીરે રાતી, હીંડે મારી સુલેશ્વરી મદમાતી;
 ચોળી દીસેરે લીલી, જરી ખુટાને માંહે ભાતજ પીળો.
 ટીલડી શોભેરે રૂડી, ખળકે હાથે કંકણ ચુડી;
 બાંહે બાળુખંધરે બાંધ્યાં, કડલાં કોળી શોભે સારાં.
 પાયે વાગે વીંછુવા રૂડા, પહેર્યા માએ પુલપુલ તોરા;
 પાવડીની પુળરે કરીયે, સુલેઈનું ધ્યાન રૂદે ધરીયે.
 મંડપની બાળુમાં ફરતા વંડા, બજરંગના હાથમાંછે ડંડા;
 દરવાજે પાછળનોરે નાનો, એતો ગામભણી જવાનો.
 રચના દીઠીરે એવી, સનમુખ બેડાં બહુચર દેવી;
 મહાદેવ દીઠારે ભોળા, અંગે ચઢે માને કુવના તોરા.
 પ્રકમા કરીનેરે આવ્યા, સનમુખ રહીને શીશ નમાવ્યા;
 ઉત્તર દીશાએછે બારી, બાળુમાં છે કુધ એક બારી.
 દક્ષિણ દીશાએરે પડાળી, ચીરડી સામાસામી બે ભાળી;
 હરગોવન પુળરી જેવા, માણની તો કરતા સેવા.
 નવરાત્રી રૂડીરે આવે, ઘંટ વાગેને ગરબા ગાયે;

નાગરનર ઉત્તમરે નારી, ગામના લોક આવે બહુભારી.
 દર્શન કરવાને કાળે, માણ મારાં વાલમમાં ખીરાળે;
 નવરાત્રીમારે ગઢ વાગે, જોવા આવે સહુ માની આગે.
 પાંચમથી આઠમને દહાડે, ગામ મળી આવે માણનાપારે;
 મંઠપ દીસેછે રૂડો, માણ સહુની આશા પુરો.
 હુછું અજાની દાસ તારો, વાલમમાં વાસ છે મારો;
 ચુનીલાલનેરે ભવતારો, જોસીઓની પોળમાં રહેનારો.

ગરબી. ૧૩ રાગ કલ્યાણ.

જય જય સૂરેશ્વરી, તું જન્ત ઈશ્વરી;
 હમ ઊપર કૃપા કરો મા કહુ છું કરગરી.
 સરસ્વતી પ્રણામ કર્ને, ગણપત લાગુ પાય;
 ગુણ ગાઉ મા અંબે તારા, કરોને મુજને સહાય. જય૦ ૧
 વાલમ ગામ નગર માતાનું, વસવા કેરૂ ઠામ;
 ઇચ્છે તેવાં પુરણ કરે છે, મા તુ મારાં કામ. જય૦ ૨
 ધામ રૂઠો મુખ ઉગમણ છે, માણ કેરો વાસ;
 દરશન કરવા ભાવ ધરીને, ભક્તો આવે પાસ. જય૦ ૩
 આશ્વીન માસે નવરાત્રીયે, માનો મેળો થાય;
 દરસન માના કરવા માટે, ગામ મળીને જાય. જય૦ ૪
 પાંચમીયેથી હરહમેશાં, આઠમની પર્યંત;
 માણ આગળ વાળુ વાગે, જોતાં ઉપજે ખંત. જય૦ ૫
 એ વાળુ વાગે છે દેસી, હાથ ખનાવટ એહ;

કેાણુ જાણે એ કયા વખતથી, વાત બની છે તેહુ જય૦ ૬
 અષ્ટમીએ મા હવન થાય છે, ગામ મળી કરનાર;
 તે દહાડેથી છેલા મેળાનો, છે મોટો વીસ્તાર. જય૦ ૭
 નવમીએ નવેદ ધરાવે, સહુકો પુરે ખંડ;
 માના દેવળની પછવાડે, ચોકેર છે વંડ. જય૦ ૮
 સીંહ કેરી મા અસ્વારી છે, દામણી સોલે ભાળ;
 કલાં કાંથી ચાલેલો ચુડી, ટપકું કીધું ગાલ. જય. ૯
 માણનાં દરશન કરીને, આંચો ગામની ખીચ;
 ત્યાં મંડપ રચના સારી ભાળી, માણસની છે કીચ. જય. ૧૦
 મંડપ રચના નવરાત્રીએ, નાગર ચોરે થાય;
 ખાંતીલા જન ખંત કરીને, ગરબા રૂડા ગાય, જય૦ ૧૧
 ભવાનીશંકર સેવક તારો, જોડે છે જીવરામ;
 માતાના પુજારી રૂડા, હરગોવીંદ છે નામ. જય૦ ૧૨
 એ જન રૂડી ખંત કરીને, મંડપ રચના સાર;
 નરનારીઓને જોવા માટે, સારી કરે છે બાર. જય૦ ૧૩
 વીનંતી મારી ઉર ઉતારી, માણ કરજો મહેર;
 મણીલાલ તો નમન કરે છે, કરજો લીલા લહેર. જય૦ ૧૪

ગરબી. ૧૪ ધન કાળકા માત, વસીયાં પાવાગઢ

માંહીરે જાયગા જોધને—એ રાગ.

ધન મુલક મા વસીયાં વાલમમાંહીરે, જાયગા જોધને.

મા ગુજરાતમાં છે તારો ધામ, પાટણવાડામાં વાલમગામ;

અમે સુલેશ્વરી કરીયે પ્રણામ. ધન૦ ૧

માના મ'ડપની રચનાસારી, ઉત્તર દીશાએ છે ખારી;
તેની જોડે કુઈ એક છે ખારી. ધન૦ ૨

મા સરવે ચોફેર ફરતા ફેરી, દક્ષિણે હનુમંતની દેરી;
જોડે વીધાત્રા જટાધારી. ધન૦ ૩

જોડે અંખે આરામુરી, બહુચરે તો આશા પુરી;
ફેરી ક્યંઈ નથી રહી અધુરી. ધન૦ ૪

ફેરીફેરી આચરમાં આવ્યા, સનમુખ આવીને શીશ નમાવ્યા;
પુલ લઇને માને વથાવ્યા. ધન૦ ૫

મૈયા ત્રીસુલ તેં લીધુ હાથ, ગરબે રમતા સૌપર સાથ;
ભવપાર ઉતારો લોળાનાથ. ધન૦ ૬

તારીં ચારે બાજુએછે વંડ, બજરંગે હાથ લીધો ડંડ;
તારો પરચો ચાલે નવે ખંડ. ધન૦ ૭

નવરાત્રીયે શોભા સારી, ગરબા ગાય ત્યાં નરનારી;
તેનાં હીલડાં થાય સુખકારી. ધન૦ ૮

માને ગળે ટુપીઓ સોહીયે દામણી, માને અસ્વારીએ વાઘતણી;
ભવનાં પાપ કાપો ભવહરણીરે. ધન૦ ૯

પહેર્યો ગળે એકાવનહાર, જેના તેજનણો નહી કાંઈપાર;
ઓડી માએ ચુંદડીલાલ. ધન૦ ૧૦

આસોએ મેલો ભરાયે, અષ્ટમીએ તો હવન થાયે;
ત્યાંથી ચુંદડી તો હોમાયે. ધન૦ ૧૧

જોડનાર છે દાસ તારો, તેને તમે ભવપાર ઉતારો;
દૈત્યતણો સંહાર કરોરે. ધન૦ ૧૨

ગરબી. ૧૫ રાગ સોલંખી.

શમે શંભુજીના સુતને આરાધુ,

હુતો વર્ણવીને શુભ માતાના ગાઉરે.

મારી સુલેશ્વરી માત. ૧

દેશ ગુજરાતમાં તમારો ધાંમ,

પાટણવાડામાં વાલમ ગામરે.

મારી૦ ૨

માને સીંહતણી છે અસ્વારી,

માના રૂપને જાઉ વારીવારીરે.

મારી૦ ૩

કોટે દામણી ગજચુવો હુલ,

દશ આંગળીયે માયે પહેર્યાં પૂલરે.

મારી૦ ૪

કાને કુંડળ મુગટ મણીથીરે જડીયા,

હીરામાણેક વચમાં મડીયારે.

મારી૦ ૫

માના મંડપની રચના રૂડી,

કર મધે કનકનિ ચુડીરે.

મારી૦ ૬

પાયે નેપુરના ઝણુકાર,

ગળે નાંખ્યો એકાવળહારરે.

મારી૦ ૭

માની અખંડ જ્યોત પ્રકાશ,

જાણે દેવલોકનો સ્વર્ગવાસરે.

મારી૦ ૮

એઢી મુંદળને ચોળી પહેરી લાલ,

રૂડી ટીલડી કરી કપાલરે.

મારી૦ ૯

જડી દંત ઉપર રેખનો પ્રકાશ,

તેજ થાય જાણે વીજળી આકાશરે.

મારી૦ ૧૦

માની શોભા તે ઇંદ્રના જેવી,

આર જુગમાં સુલેશ્વરી દેવીરે.	મારી૦ ૧૧
માને કંઠે તે પુષ્પના હાર,	
હાથ ધર્યું ત્રીસૂલ હાલ તલવારરે.	મારી૦ ૧૨
શીથ ઉપર ચોટલો કાળો,	
કંઠે શુકતાફળની માળોરે.	મારી૦ ૧૩
શણગાર ધરી બેઠાં વીખ્યાપુર શણી,	
ત્રણ લોકમાં સુલેશ્વરી બાણીરે.	મારી૦ ૧૪
નવે ખંડમાં સુલેશ્વરી ધન,	
નપુથકને આપ્યું પુરશાતનરે.	મારી૦ ૧૫
સુલેશ્વરી બેઠાં સજીને શણગાર,	
ત્યાં ચોર આવ્યા બેચારરે.	મારી૦ ૧૬
ઘોરતણું ત્યાં મન લોભાણું,	
ઝોલું સુલેશ્વરીએ બાણ્યુરે.	મારી૦ ૧૭
શણગાર લઈને તે નાઠા ચોર,	
આંખે સુજે નહીં થયું અંધારૂં ઘોરરે.	મારી૦ ૧૮
વાથે બરીતે મોટી એક ફાળ,	
ચોરાતણો તો માએ આણ્યો કાળરે.	મારી૦ ૧૯
એક ચોર માર્યો નથી રહી શુદ્ધ,	
ખીબા થયા ઘોઠાને ઉંટરે.	મારી૦ ૨૦
એ પશ્ચર ઘઈ પડયા બાંહી,	
લોહીની નીશાની દરવાજા માંહીરે.	મારી. ૨૧
એ નીશાની રહી જોવા જેવી,	
કમ કહું એવું સુલેશ્વરી દેવીરે.	મારી. ૨૨

સોની વડનગરાનું નામ મોતીરામ,	
તેનાં ધાર્યાં કર્યાં તમોએ કામરે.	મારી. ૨૩
તેને પટે નહીં સુખ ચેન,	
તેનું કારણ કે પેટ નહીં સંતાનરે.	મારી. ૨૪
માની સોની રાખી બેઠાછે ટેક,	
તેને પુત્ર આપ્યો માણ્યો એકરે.	મારી. ૨૫
પ્રથમ વધામણાં માતામાં દીધાં,	
ત્યારપછી ઘરમધ્યે કીધારે.	મારી. ૨૬
એક આંધળો આવ્યા માને પારે,	
તેને લાંઘણ કરી છે બે ચારરે.	મારી. ૨૭
તેને દેખતો કરીને મોકલ્યો ઘેર,	
ત્યારપછી થઈ લીલાલહેરરે.	મારી. ૨૮
એક અપંગને આપ્યા તેં પામ,	
તે ગુણ તારા ખાતો ઘેર જાયરે.	મારી. ૨૯
કંઈક રોગીનાંતે મટાડ્યાં તેં હર્દ,	
નવખંડમાં તે રાંખ્યું બર્દરે.	મારી. ૩૦
ગરબો જાનાર છે હાસ તારો,	
તેને જીવસાગરથી તારોરે.	મારી. ૩૧
સંવત ૧૬૫૬ ની સાલે,	
કારતક શુદ્ધ ૧૦ ને લોમવારે.	મારી. ૩૨

ગરબી ૧૧. રાજ લાવણી.

મારી અરજ સુણો અંજી મા બહુચરબાળી,
સુલેશ્વરી મોરી માત કરો રખવાળી;

માનું તજ્જ બાણો ઈંદ્રણું ઈંદ્રાસન,
 સેવા કરવા સારૂ સોંપ્યું તન મન ધન;
 માને ગલે ટુંપીયો સોહીયે અકોટી કુલ,
 કોટે નાંખ્યો એકાવળદાર આંગળીયે પ્રલ;
 હાથે કહાં સાંકળાં સોહીયે નાકમાં વાળી,
 તુમ સદા સલામત રહો વીજ્યાતપુરવાળી. ૧
 માએ પહેર્યો મુગટ કાને કુંડળ સોહીયે,
 ખની શોભા અપરંપાર નીરખી મન સોહીયે;

દામણી કપાળે પહેરી અમર સાડી,
 સેવકો આવેછે દરશને દહાડી દહાડી;

ચઢી વાઘ ઉપર બેઠી અપરવાદી.

તુમ. ૨

પાયે છાંજરનો ઝમકાર શોભા છે રૂડી,
 માયે ટીલડી કીધી કપાળ કનકની સુડી;
 માની અખંડજેત પ્રકાશ અંખીકા જેવી,
 ચાર જુગમાં પ્રજ્ઞાત સુલેશ્વરી દેવી;

મારી આશ પુરો મંમાયા અપરવાદી.

તુમ. ૩

હાથ લીધા ઢાલ તરવાર હંસતો શોભે,
 ખની શોભા અપરંપાર જોવા મન થોભે;
 માનો ઠાઠ બનેછે નવરાત્રીમાં ભારી,
 માના રૂપ શુષુને ભઉં વારંવારી;
 હું જગની પ્રતીપાળ હીનદયાળી,

તુમ. ૪

તું નીરધનીયાની ઓધાર, જરીબદી બેઠી,
 ગરબે રમે બેન ચાર, અંખા અલબેઠી.
 દેવી કાનવોને મહા દુખ તેં લીધાં,

તેનાં છેલી મુસ્તક બહુ રૂધીરપાન પીધાં;
 ગા રહેછે શંખલપુર બહુચર ખીરદાળી. તુમ. ૫
 સંવત ૧૬૫૬ મેં છંદ બનાયા,
 માગશર શુભી એકમને દીને ગાયા;
 કહે દાસ તારો મા પાર ઉતારો હાથઝાલી. તુમ. ૬

ગરબી ૧૭. રાગ લાવણી.

બડા લમ વાલમ દેખો. વાલમ. (૨)
 તેમાં વસના હુધ નાગર લલાવસાગર;
 ના વણુ પોળતું ગામ, જુઓ તે ગામ,
 ત્યાં બાપુ રૂઠા છે ધામ રૂર પરણામ;
 તામ વચેછે ધામ, રૂડું છે ધામ,
 ત્યાં નાગર યેસે તમામ વસી દેર નામ. ૧
 ત્યાં ખીરાજે છે હડકેચર માહાદેવ,
 ત્યાં વીઠાન પ્રાહાણુ લણે છે વેદ;
 તેની શોભા કહી ન જાય, મૂખે વરણાય,
 ત્યાં હોમ યજ્ઞ વેદધુની બહુ થાય. બડા ૨
 જુઓ નેશીઓની પોળ, જુઓને પોળ,
 તેની શોભા વરણવી ન જાય, હવેલીની ઓળ;
 જુઓ ઘોડાશેરી માંહે હતી ઘોડાળ,
 એ નાગરવાસીનો બનેલો ખ્યાલ. બડા ૩
 ત્રીજુણીસું તળાવ અગીયાર છે આરા,
 નીરંજન નામરે બંધાયેલ સારા;
 શ્રીમાતાના દીવસ આવે એવા,

જળની જુગતી થાય કહું શું તેવા. બડાં ૪

મંનાળાની જુગતી થાય તળાવ બરાય,
ત્યાં બેઠા બેઠા હીંદુસ્તાની ગાય;
મંનાળાના આરે આવેછે બહુ વારી,
જદ અડે હનુમંત હાલી, તે કાટેકાટા બારી. બડાં ૫

હું કહું છું વારંવાર, દેવના દેવ,
તલાવ વચે બીરાળે વાલકેશ્વર મહાદેવ;
મા વેદવાક્ય થાય, જુઓ હમેશ,
ત્યાં પ્રાક્ષણ બણે વેદ કરેછે શેવ. બડાં ૬

ત્યાં જળની લેહેર બહુ થાય, કાયલડી બાલે,
તલાવની તેડે આંબાકેરી ઝોળે;
ત્યાં સ્નાન કરતાં પાપ પુરવનાં બાય,
તેનો પ્રભાવ ભેતાં પાપ નીવારણ થાય. બડાં ૭

તળાવ વચે બીરાળે દેવાર્થીદેવ પુરેછે આશ,
શોભા ભેતાં બણે બીજે કૈલાસ;
બેનો પરચો જુઓ ચાલેછે નવખંડ,
તેની ચોકી કરવા બીરાળ્યા હનુમંત. બડાં ૮

ગામ વચે મંદીર પડખે વાય,
તે મધે બીરાળે રણછોડરાય;
તેની પછવાડે છે બાગ ભેડે હનુમંત,
ત્યાં પુરાંણી તો વાંચે મોટાજ ગ્રંથ. બડાં ૯

પ્રથમના જુના જુઓ બાલેશ્વર મહાદેવ,
એની વીસનગરા નાગર કરેછે શેવ,
જુઓ વીસનગરા નાગરની ચાચાઠ જાણી,

ચોપાડીના કુવાતું નીરમળ વારી. બડાં ૧૦

તે ચોપાડી ઓછવ થાય, હાથીઓ ભેડાય,

છડે શેર શેર થાય, ફળ વેહેંચાય;

નીશાળીઓના હાથીઓ આઠમે થાય,

નોમ હથમે માતાનો ભેડાય.

બડાં ૧૧

સાલોસાલ ઓછવ એવા થાય,

માસ ચૈત્ર તે કૃષ્ણપક્ષ નીરધાર;

કે ચોપાડીયે ભેડાય, કાળકાળે જાય,

ત્યાંથી રવાને થાયે, પેપરે છોડાય.

બડાં ૧૨

ત્યાં બળક બહલો થાય, વા હોઠવા જાય,

હાથીઓ પછવાડે થડેથી ઠાકું જાય;

ત્યાંથી ખારાની પોળે જાય, માણસ ભરાય,

ત્યાં હારજીતની સરતો બહુ થાય.

બડાં ૧૩

ત્યાં નગારાં નીશાન ઠંકે થાય બારી,

ત્યાં હીવો કરી હાર બનેછે સારી,

ત્યાં એલી કરેછે નાચ, જુઓને ખેલ,

ત્યાં વાજીત્ર વાગે જુગળને ભેર.

બડાં ૧૪

જયજય કરે ગામના લોક, હાથીઓ ઠાકું,

કેડે લોકડીઓ ઉપાડી માણસ નાકું;

સુલેશ્વરી માતાની ખોલે જયજયકાર,

માતાના શીખર ઉપર હીવો મેલાય.

બડાં ૧૫

હીવાનાં હરથન કરી ત્યાંથી,

તે પુઠે માણસ જય જય કરતું જાય;

આજગામના લોક આવેછે ભેલ,

માતાની ઘોઘો જય હુખો ખોવા,
હારજીત બેવા મન માનેછે માઈ,
હાથીઓ આવે મોરવરસ થાય સાઈ;
જેશંકર દેવીશંકર બેડનાર નામ,
ભેરીઓની પોજમાં છે મુકામ. ખડા. ૧૬

ખડા. ૧૭

ગરબી ૧૮. કકાવાર લાવણી.

મારી અર્જ મુલો અંખે મા બહુચરખાળી—એ રાગ.

કકા કડણા કરો મંમાય મુલેશ્વરી દેવી,
જાળા ખરા દીલથી આરાધુ' જગ દેવી;
ગગા ગુરૂ ગણપતી ચરણે શીશ નામું,
માની સેવા કરીને અષ્ટ સ્તંધ હું પામું.
ઘઘા ઘંટતણા નાક થાયછે લારી,
માના રૂપ ગુણને બાઉ વારી વારી;
અચ્ચા અતુરભુજ મુરતી શોભેછે રૂડી,
માયે પહેરી કરમધે કનકની ચુડી.
છછા છનનન પાઉલમે' ઝાંઝર બાળે,
માના માથા ઉપર પૂલકી મુગટ છાજે;
જય જય વરતાય બુઓ મંડપની માંહે,
માયે નાંખ્યો ગલે હાર બાબુખંધ બાંહે.
ઝઝા ઝાકઝમાળ માની ભેત ખીરાજે,
માની ખુળી બેવા જેવી અંધીકા આજે;
ટટા વાજત્રવાજે ભુંગળ ને લેર,

નવરાત્રીએ થાયે લીલા વેરાવર.
 ઠઠા ઠાઠથાય ગળે દુધીયોસોહીયે,
 માની શોભા થાય સારી નીરળી મનમેહિ;
 ડડા ડાહ્યાપણમાં દરીઆવ સુલેશ્વરીમાત,
 તારો પરચો નવેખંડ ચાલે સાક્ષાત.
 હઠા હાલ તરવાર માથે લીધીછે હાથ,
 મા ગરળોખેલે ચાચર સૈયરસાથ;
 જુજુ રણવીપે જઈને અસુરસંહાર્યા,
 મા દુષ્ટનો કરી સંહાર ભકતઉગાર્યા.
 તતા તનમનધન કહૂ તમારી શેવ,
 એવી અહોનીશ આપો ભકતને દેવ;
 મથા થૈથે થાય માના ચાચરમાંહે,
 તારો શોભા થાય અઠજુત દેવળનીમાંહે.
 હઠા દરીયામાં હુળેનાવ સમરે તારૂ નામ,
 ધન્યધન્ય સુલેશ્વરીમાત વાલમ સુકામ;
 ધધા ધરણીધર મંભાય આપળીરાજે,
 માથે સજ્જો અંગ શણગાર વાલમમાંછાજે.
 નના નારાયણીરૂપ બેઠી સીંહાસન,
 સેવા કરવાસારૂ સોંપ્યું તનમનધન.
 પપા પરમેશ્વરીરૂપે લાગુ હું પાય, ૬૭
 નવરાત્રીએ નવહઠાડા ભુક્તિ થાય;
 રૂદા દેરીકરતાં આવી કરીયે નમસ્કાર,
 દક્ષિણે બેઠા હનુમંત બલીયા નીરધાર.
 બબા બહુચરમાત આરાધુ મંભાય,

ઉત્તર દિશાએ બીરાએ વીધાગાય;
 બધા ભક્તિ આપો સેવકને સરણે રાખી,
 મંદ્યાયા કરજો મહેર સરણે રાખી.
 મમા મહેર કરે મંદ્યાય ભવ ઉતારે,
 કરીએ સેવા તમારી પાર ઉતારે;
 યથા યાચક થઇને માગું તમારી પાસ,
 કરવરી કહે કંગાળ તમારો હાસ.
 રજા રૂપે રાક્ષસોને તે માર્યા,
 કરી કુળોનો સંહાર ભકતને તાર્યા;
 લલા લક્ષ્મી આપો નીરધનીયાને નીરધાર,
 તું વાંછ્યાને આપે પુત્ર બંધાવે પારણ.
 વસા તારા વસ દેવતા સરવે થયા,
 બેઠે કરું તારૂં સ્મરણ ભવતરી મયા;
 યથા યક્તિ રૂપે હાથ લીધું ત્રીમુળ,
 હાથે કઠાં સાંકળાં માથે પહેર્યા અંગુળ.
 વધા વડગુણ કરતાં તારા વીવેક,
 તારા ગુણનો નહીં પાર છોડે એક;
 સ્વસ્થા સેવકને કરજો સહાય દીનકયાળી,
 મલે દુષ્ટીયો હામણી નાકે શોભે છે વાળી.
 હંદા હરનીશ સ્મરણ તારૂં કરતા,
 સેવા કરી તમારી મન થઇને ફરતા.
 બધા હાલ યામ મશાલ દીવાની હાર;
 ત્યાં યામ ધ્રુવ કપુર અળીલ ગુલાલ,
 સલા સુણ બંધુર દેહ આ નકામું,
 તારા હરચન કરતાં અષ્ટ સીધું હું માનું,

સસા જ્ઞાન આપો. મ'માય થોડી છે પ્રતિ,

હવેથી શાશુ' બંધ તારી બતી બતી,

સંવત ૧૬૫૮ સાલ છે ચારી.

માના તેજ તણો નહીં પાર થોભા છે ભારી.

ગરબી ૧૯.

ચારી અંખામાનો આધારજો, જોગમાયા ગરબે રમેજો--એરાગ.

મૈયા મુલેશ્વરીનું ધ્યાન ધરજો, ધ્યાનધરે તે દેવમુનીરાયજો;

નમો નાગરલોક સેવા કરજો, માણ પ્રસન્ન તમોને થાયજો. મૈયા. ૧

મૈયા દેશદેશમાં નામ ધયુજો, માંડવી નીસરે ગામોગામજો;

વાલમનુદૈવત કયાં ગયુજો, અશલ શેહેર વીખ્યાતપુર માંયજો. મૈયા. ૨

મૈયા વેર વાધ્યુ' છે નાત જાતમાંજો, તમો કરોસરવેને સહાયજો;

જ્વરણમુણી એકવાતમાંજો, રાખી ગામઉપર દયાયજો. મૈયા. ૩

મૈયા શમદેવણ પીરથયાજો, એતો ઘેલવાના ટેણે સારજો;

સાચ જોવાને સર્વે ગયાજો, તેનાં કામકર્મો નીરધારજો. મૈયા. ૪

મૈયા ગામનીવેળા હવે વાળીયેજો, સામુજીવો માણ તતખેવજો;

બામભણી અમો ચાલીયેજો, પોણ સામા ચઢીયા દેવજો. મૈયા. ૫

મૈયા ગામના હાથીયા આવતાજો, ચૈતરમાસમાં એકજવારજો;

ઠાકું ચંદાતો લાવતાજો, વઢનો મદ્યમનીરધારજો. મૈયા. ૬

મૈયા થોડું તે ચોકળજારછેજો, મધ્યવચે પાણીની વાયછેજો;

ઉપર ઠોટ સરકારી કહેવાયછેજો, બાં ત્રણમુણીયું તલાવજો. મૈયા. ૭

મૈયા કલમંદીરછે ગામનુંજો, તેની સામે માલીડાનીહારજો;

રણછોડજીના નામનુંજો, વાવનું પાણીબરે પનીહારજો. મૈયા. ૮

મૈયા શીતળાનું દેવળ એપતુંજો, પછાડી શાઠાગારી નીરધારજો;

હટયાક પેપર ઝાડ શોભતુંજે, નાનું થોડું દુકાનોહારજે. મૈયા ૬
 મૈયા આગળજતાં ખારાની પોળછેજે, કાલાહાથે નાથજીનું મંદીરજે; ૭
 કાળીયાધોળીઆની જોડછેજે, માલી ઘેલાની વાડી સુંદીરજે. મૈયા ૧૦
 એવાં પથરનાં ઘડનાળાંછે સહીજે, પાસે દટ્ટીઆનો ટેબો છે સારજો
 શમજી મંદીરછે તહીંજો, વસે કાલીકાજી ત્યાંહારજો. મૈયા ૧૧
 મૈયા તલાવવચે એક કંડછેજે, તેનાસામે વાલકેશ્વરજીહાલેવજે;
 હરમાનના હાથમાં દંડછેજે, પાસે ધોજીકુવોતતજેવજે. મૈયા ૧૨
 મૈયા મથકકુઈમાં માલલયોજે, એતો કાંઠાનાગરનું કામજે;
 કાળીયે જીવમ ઘણોકયોજે, તેનું હાલછે આશ્રામાં નામજે. મૈયા ૧૩
 મૈયા કોઠાતેકુઈનું પાણી મીઠુંજો, ત્યાંતો બારીઆરો કેવાયજો;
 અચરજ એક નવુંદીકુંજો, ધર્મશાળામાં ભરવાચ થાયજો. મૈયા ૧૪
 મૈયા પહીંમાતાની પુજામળીજો, તેનું દાયુ બાવીશધર ખાયજો;
 શેરશેરની ઉપકામળીજો, તેનાપેટે એક સાલ્લોઅપાયજો. મૈયા ૧૫
 મૈયા નાગરનીવસ્તી હુતીવળીજો, એતો સાતસેને પાંચસોબારજો;
 મહાલક્ષ્મી બેઠાં વળીજો, ત્યાંતો થયો અપીગરો સારજો. મૈયા ૧૬
 મૈયા ઘોઘરવાણીયો ધઈગયોજો, તેને ઉઠાડયો મહાલક્ષ્મીસારજો;
 જૈનધર્મીએતો ઘણોજો, ત્યારે નાગરનહોતા તે હારજો. મૈયા ૧૭
 મૈયા નવું વીરથ એકજગીચુ જો, ત્યાંતો ડોળીમહાદેવનું બાણુજો;
 ભગવાનની ડોળીઉતારીજો, મેતા નરસીએ કર્યુંનીરવાણુજો. મૈયા ૧૮
 માતા કાળકાળીપોળે થઈનેજો, નાગરવાઠામાં સીધુ જવાયજો;
 નાગરના ચોરે જઈનેજો, ગરબો શુણ્ણરેલો ગવાયજો. મૈયા ૧૯
 મૈયા તોઠાતેપોળમાં ધામછેજે, મંદીર ઉગમણો કરબારજો;

સુરજખાઈતું નામછેલો, હાસનાં સંકટ કાપે નીરધારલો. મૈયા. ૨૦
 મૈયાઓગણીસોતે ત્રીસસાલથીલો, માંડવી નીસરે હાડકેશ્વરની
 પાસલો;

નાગરના છોકરે સહુ મળીલો, માતા ઉગમણીપોળતારોવાસલો.
 મૈયા. ૨૧

મૈયાઓગણીસછત્રીશની પેરમાંલો, શુદ્ધ બીજને આસો માસલો;
 અરખો જોડયો મુંબઈ શહેરમાંલો, કહેછે જીવરામ તારો હાસલો.
 મૈયા. ૨૨

મૈયા ઇચ્છાથઈ મનમાંહે એમલો, શહેર વીજ્યાતપુર માટગામલો;
 મહેર થઈ માત તાહેરીલો, માજીઆપો અવીચળનામલો, મૈયા. ૨૩
 માજીગાય શીખેને જેઠાઈ સાંભળેલો, ગરબોચોત્રીસકડીનોસાંભળો.
 આશા પુરી મારી કરોલો, માત સુલેશ્વરી નીરધારલો. મૈયા. ૨૪

ગરબો ૨૦ રાગ સોલંજી.

સમે શંભુજીતાસુતને આરાધું, ગવરીપુત્ર ગણેશ બાબુંદે મારી
 સુલેશ્વરી માત. ૧
 માજી ઉગમણગોખે બીરાલો, માની સનમુખ એકહરવાજોરે મા. ૨
 મૈયા ચારજીગની તુંદેવી, માની જીગતી જે જોવાજેવીરે મા. ૩
 માજી વાલમમાં વાસતમારો, માતા શરણે રાખીને ભવતારોરે મા. ૪
 માની માનતા ચાલે ગામેગામ, આવે હાંદુસ્તાન વડનગર ગામરે
 મારી. ૫
 માતું દેડતે સુંદીર શોભેકાંચ, પથ્થરકોરણીને ઘડીયવરાયરે મા. ૬
 માની જીગતીથી બહાલીહારી, દુસ્તો કેકનેતે નાંખ્યા મારીરે.
 મારી. ૭

મૈયા આરબુજની તું દેવી, ચૈત્રમાસમાં જુગતી બેવાજેવીરે મા. ૮
 વડનો મહસરે જોછવ થાય, હાથીઓ ઠાકું વાઢોડવાને બધરે મા. ૯
 કોની શોભાનો નહી આવેપાર, બેગાડાં દોડે હારેહારે મા. ૧૦
 માણસ લેખાં યાયછે અપાર, તેમાં છેયાછોકરાં નરનારે મા. ૧૧
 નીકળે મધરાતે હાથીઓ ઠાકું, માણસબધ લાકડીઓ લઈ ના-
 કુંરે મારી. ૧૨

એવા જોછવ થાય બેઢીન, અપવાસ કરે માણના સહુ જનરે
 મારી. ૧૩

માની જુગતીનો સારો બને તાલ, કૌતુક થયું પાંત્રીસાની સાલરે
 મારી, ૧૪

વાલમજામે આવ્યા મોટા ફાજદાર, હાથીઓ ઠાકું બંધ કીધું
 નીરધારે મારી, ૧૫

તેથી માએ કીધો ઘણો કોપ, માંદા થયાં સરવે ઘરનાં થોકરે મા. ૧૬

તેમાં મરણ થયાં બેચાર, આવ્યા બીજા વરસ નીરધારે મા. ૧૭

ઘરની ઘીની પુરાવી મથાલ, પાછો કરાવ્યો હતો તેવો તાલરે મા. ૧૮

તેથી કીરપા કરી માએ જ્યારે, માંદાં સાજાં બનાવ્યાં તારે મા. ૧૯

એ સાલે વીપતપાડી જુગ, જીવ જગા તેના થયા ડુલરે મા. ૨૦

એવા અનેક મરચા માયે પુર્યા, જીલ્લે જોકછે બીજા રહ્યા અધુ-
 રારે મારી. ૨૧

બીજો જોછવ નવસત્રીમાં થાય, સાચીદેવી તું સુલેશ્વરીમાયરે
 મારી. ૨૨

માનો સજ્જતાર જાનવજ પામે તેવો, કરે પુજારી હરમોર્ખીદ જે-
 વારે મારી. ૨૩

તેનો વરણનાં આવેનહી ખાર, છલે એકછે તેથી ઠડું વીસ્તારે
મારી. ૨૪

માનાઝડવાજે મંઠપમાંહી, હજમ માળીડા આવેછે ભાંહીરે.
મારી. ૨૫

આસો માસ નવરાત્રીમાં ગઠ વાગે, હાસ હીરાતે માને પાલ
લાગેરે મારી. ૨૬

બીજે હાસ તે વીઠલ તમારો, મને શરણે રાખીને જલ તારારો.
મારી. ૨૭

સંવત જોગણીસ સતાવનસાલ, આસો સુઠ સાતમને સનીવારે
મારી. ૨૮

ગરબી ૧૧. આવો આવો શીવશંકર લોભા- એ રાજ,
મધતરે ચીત ઘણું બાંધ્યું, નમી નમી સુલેશ્વરી આરાધ્યું;
મન માડું જોખે જઈ લાગ્યું, સેવાને વીધ્યાતપુરવાળી. ૧
વધથાગે મનનીરે વાત, સુલેશ્વરી સાંભળો સાક્ષાત;
વાલમમધે બીરાજે છે માત, સેવો. ૨
જેઠે તો જનમનાં ઠાપી દુખ, માતા તમે આપો મને સુખ;
જવની તો મારી લાગો ભુખ. સેવો. ૩
અશાંટે આનંદમાં રહીયે, અરણ્ય મારી સુલેશ્વરીને કહીયે;
તમારા છેડું માણ અમે છઈયે; સેવો. ૪
આવણુ માસે મેળો તો ભરાયે, સોમવારે જહાર જહુ થાયે;
નરનારી આવી ગરબા ગાયે. સેવો. ૫
બાદરવે જકતોને બોધારી, માના રૂપ ઉપર જઈ વારી;
પરચોરે તારો નવેખંડ ભારી. સેવો. ૬

આસોએ આનંદની હેલી, ગરબે રમે જહુચર અલભેલી; !
એડે અંગા મહાકાલી સાહેલી. સેવો ૭

કારનકે કરુણા કરને, માણતુ નામ ફરીયામાં ધરને;
તુળજને આવી પાથેરે પડને; સેવો ૮

આગથરે મહેર કરો માણી, દરસને સેવક આવે દહાડી;
દક્ષિણે હનુમંતે ગદા ઉપાડી. સેવો ૯

પોસે તો પરમેશ્વર લેજે, સુલેશ્વરીને જગત સહુ પેજે;
તારા દરશનથી આંધળા દેજે. સેવો ૧૦

માથે તો મહેર કરો માતા, ઉત્તરે બેઠાં વીધાત્રા;
સામારે બેઠા લોજાણ ત્રાતા. સેવો ૧૧

ફાગણે ફરફરતી હોળી, પહેરી માથે ચુંદડીને ચોળી;
પહેર્યો મુગટ માથે માણ લોળી. સેવો ૧૨

પુરણ થયા છે માસ બારે, ગાય શીખે સાંભળે નરનારે;
તેની પુરે આશા નીરધારે. સેવો ૧૩

ગરબી રર. ચાલો ચીત ચાચર હો જાહે—એ રાગ.
ચાલો લાઇઓ ચાચરે હો જાહે, આપણ સુલેશ્વરીમાં રહીયે.
ચાણનાં દરશનરે હો કરશું, દુધપાક પુરીની થાળો ધરશું.
પછીથી આપણરે હો જમશું, ચાચરમાં રૂડે ગરબે રમશું.
મંડપ દીઠારે હો સારો, ગોખ દીધો મેં રસીક રૂપાળો.
ચોખની રચનારે હો રૂડી, માણ પહેરે કનકની ચુડી.
ચુંદડી દીડીરે હો લીલી, માથે પહેરી છે ચોળી પીળી.
કાંટમાં હેમનોરે હો દોરો, માણનો દીસે વાંકો અંબોડો;
દીલડી ચાઢીરે હો શુ શોભે, કાંટમાં ઘરેણાં હુંબે હુંબે.
ત્રાકે વેસરરે હો વાળી, આંખ આંજ છે માથે અણીયાળી;

દુરથી માનેરે હો લાળી, માલનાં મુખમાં જોઉં હું ત્યાળી.
 હાથે મુડલોરે હો ખળકે, માલને નીરખું ઘડી પલકે;
 કઠલાં કાંપીરે હો પહેરી, મારા ઘેર આવો અંબા લેહેરી.
 પાથે નેપુરરે હો કમકે, ગાંઝર બુધરા બહુ ઘમકે.
 દાસ લવાનેરે હો મળજો, મારાં દુઃખડાં દુર માલ કરજો;
 મેં તો ગાયોરે હો છંદ, માલ તમે તોડો ભવની કંદ.

ગરબી રૂઝ

કયાં ગયોરે પેલો મોરલીવાલો હુમારા ધુંધટ ખોલીરે—એ રાગ.
 મગ્ન થયાં મનમાં અતી મુલેશ્વરી, વાલમ ગામમાં આવીરે;
 મેરૂસીખરપર વાસ તમારો, મારવા મહીશ મન લાવીરે.
 આઘ અનાઘ શ્રી મુલેશ્વરી દીસે, બીજ સરવે વાળીરે. મમ. ૧
 સકળ જીગ સંસારણુ તરણુ, પાપ સકળ પ્રજાળીરે;
 દુઃખ નિવારણુ ભવભય તારણુ, દુષ્ટ નિકંદન કાળીરે. મમા ૨
 અંબા બહુચર-કાળી કલ્યાણી, તુલજને બોલાવિરે;
 કામાક્ષી કામણુ કરિને ચાલે, જવાળામુખીને જણાવીરે. મમ. ૩
 નવદુરગા નવ દહાડા રમવા, આવી મળીછે બેનોરે;
 જોગણી ચોસઠ ગરબા ગાયે, ગરબો મંડપ એનોરે. મમ. ૪
 મહાભતવાળી કરે ખુશાલી, ત્રિપુરા મનમાં અણાવીરે;
 ઇંદ્ર અમર વિરંચી હરહરી, વેદ સકલ જણાવીરે. મમ. ૫
 થયાં મનમાં મગન અતી આજે, શણગાર અંબે સજાવીરે;
 મોરમુગટમણી મોતીની માળા, અણવટ વીધુવા ધરાવીરે. મમ. ૬
 કર કંકણુ મુડી કેડમાં કટાર, બાંહે બળેડા પેરાવીરે;
 આંલો અળકે હીરા બળકે, કાજળ નેત્રમાં અંજાવીરે. મમ. ૭

સીંધાસનથી ઉઠી આત્મા, ચાચર રંગ મચાવીરે;
 ગાવા ગરબા આવી દેવી, સુલેશ્વરી ખેલાવીરે. મમ. ૮
 ગરૂડ વાઘે ચઢી મન ફરતી, શુભ નિશુભ રખડાવી;
 સીંહ ચઢી ત્રીસુલ કર લઇને; નાંખ્યા અસુર ઉડાવીરે. મમ. ૯
 આવી સુરને અમર પાથું, બધી અમર કરી પૃથ્વીરે;
 ખાલો કલો વહાલો થઇને, ગાયમાલ હસાવીરે. મમ. ૧૦
 સંવત યોગણી સાલ ખેતાળી, શુકલ પક્ષ જેઠ માસરે;
 ગરબો ગાય છે પુનરી તારા, નામ હરગોવીંદ દાસરે. મમ. ૧૧

ગરબી રજ. પુનમચાંદની ખીલી પુરી અહીંરે--એ રાગ.
 આજે રસીક ગાઇને ખુશી થવુંરે, ગાઓ ગરબો માત
 સુલેશ્વરીનો આજ, સહુકો સેવો રૂડાં સુલેશ્વરી માતનેરે. ૧
 સાખી.

ચાર બુગની તુ માવડી, ચંડીમાં છે નામ;
 સેવકોને સહાય કરી, કીધો વાલમમાં મુકામ.
 વાલમ ગામ તો મૈયાનું હીસે સોહામણુરે, માંહે વસે પુનરી
 હરગોવીંદ જાત. સૌકો.
 સાખી.

મૈયાની શોભા શી કહું, હંસવાહની ઓ માત;
 માતા ગોખ ખીરાજતાં, ખપર લીધું હાથ.
 માને લલાટે ટીલડી ઘણી આ શોભતીરે, માને કોટે નવરતન
 જડીતહાર. સૌકો. ૩
 સાખી.

નવરાત્રીના દીનમાં, ત્યાં સંઘ બલો ભરાય;
 નરનારી નૌતમ વસે, ત્યાં જયજયકાર વરતાય.

જયજયકાર વરતાઈને ખુશી થવુંરે, માની ડાળી ખાણુ શ્રી
લોખાણુ તાત. સૌકો. ૪

સાખી.

વિધાત્રી દેવી ત્યાં વસે, વસે ત્યાં બહુચર માત;
હનુમંત ડંડો કર ધરી, મંડપ બહુ વિખ્યાત.
માના મંડપની શોભા મુખે હું કહુંરે, કહેતાં રસનાયે લાગે
ધણા મને થાક. સૌકો. ૫

સાખી.

દાસ તમારો વીઠલો, બીજો હીરો છે ખાસ;
અવીચળ ભક્તિ આપજો, મુને નહીં કરો નીરાસ.
માના ગુણ ગાઈ આજે તો ખુશી થકરે, ગુણ ગાઈને તો હું
લગીલગી લાગું પાય. સૌકો. ૬

ગરબી રપ. શ્રી જગત્પ્રભુ તી, આપ સુન્મતી—એ રાગ.

શ્રી સુવેશ્વરી તું છે આદ્ય ઇશ્વરી, નમન માણુ નીત્ય કરું;
ધ્યાન લે ધરી. ટેક.

જગતજનેતા માત માહ્યરી, આપતણો આધાર;
મંમાયા તું મહેર કરીને, અરણ આ અવધાર. શ્રી. ૧

ચંડમુંડને ચુરણ કીધાં, ટાળ્યું દેવનું દુઃખ;
સીંહ વાઘની તું સુખદાઈ, આપે સહુને સુખ. શ્રી. ૨

ભક્તોની બીડ લાગો માતું, સુવેશ્વરી શીરતાજ;
સુરઅસુરે શ્રેષ્ઠણે તું, આ દુનીઆમાં આજ. શ્રી. ૩

સરવે લોક તારે શરણે આવે, તરવા આ સંસાર;
માતુ મારી વાલમવાલી, લવજબ પાર હિતાર. શ્રી. ૪

પ્રેમધરી તુંજ ધારી આવે, પાપી જે પાવન થાય;
 આ લોક પરલોક વીશે મા તું, થાજે સહુને સહાય. શ્રી. ૫
 સેવકજનને સહાય કરો મા, કરો ચીત્ત આ ઠામ;
 સ.ચી સતયુદ્ધીથી મા તું, હેથે રાખી હામ. શ્રી. ૬
 ભાવ્યવંત ભોળી ભવાની, મુઝું તુંજ દેહાર;
 હેતે કરશન કરીને પામું, મનમાં હર્ષ અપાર. શ્રી. ૭
 સંવત ૧૬૬૨ની સાલે, ઉત્તમ શ્રાવણ માસ;
 વદ તેરશને કશ્મપક્ષ, શનીવાર છે ખાસ. શ્રી. ૮
 જોડનાર મા દાસ તારો છે, પ્રહ્લાદ નામે નામ;
 દયારામનો પુત્ર તે છે, રહેછે વાલમગામ. શ્રી. ૯

ગરબી ૨૬. વીરા વેસ્યાના ચારી, ઉલા અટારી,
 લાલી અમારી, પેલા તમારા પ્રાણુ--એ રાગ.
 માણ અરજ હુમારી, ઉરમાં ધારી, સેવકને સંભાળ;
 અમે આવ્યા આવારી, થરણે તમારી, કષ્ટ નીવારી. સેવક. ૧
 શાર્દુલવાહની સંકટ સહુના, દયા થકી થાય દુર;
 સુલેશ્વરી માતુ મારી, અરજ સ્વીકારો ઉર.
 થાઓ વારે હુમારી, ખાળ વીચારી, કષ્ટ નીવારી. સેવક. ૨
 આ દુનીઆમાં આશરો તારો, મહેર કરો મંમાય;
 પરમકૃપાળુ પ્રેમ ધરીને, સેવકને થાજો સહાય.
 શેલે મુરતી સારી, મોહનગારી, કષ્ટ નીવારી. સેવક. ૩
 આસો માસે ગામ મળીયા ગુણુ તમારા ગાય;
 માણ તારા સેવક આજે, હેતે નમે છે પાય.
 બહિં તુંજપર વારી-લાજ વધારો-કષ્ટ નિવારી. સેવક. ૪
 સંવત ૧૬૬૨ સાલે, અનેજ શ્રાવણ માસ;
 વદ અહિંસને રવીવારે, ગરબી જોડી ખાસ.

લેજો અરણ સ્વીકારી, ઉરમાં ધારી, કષ્ટ નીવારી. સેવક. ૫
 દાસ પ્રેલ્લાદ તારો છે મા, રહેછે વાલમગામ;
 વીથનગરના તાળાનું તેછે, મહીવાદામાં ઠામ.
 નાગરનાત છે મારી, માતું દયાળી, કષ્ટ નીવારી. સેવક. ૬
 ગરબી ૨૭. હાલુને હમારા રામરામ, સહારેજનો સહુને
 હમારા રામરામ--એ રાગ.

મહેર કરો મંમાય, માણ મારી મહેર કરો મંમાય;
 આપના પારે આવવા ધારે, જન તે સુખીયા થાય. માણ. ૧
 આ કળબુગમાં આશરો તારો, સુલેસ્વરી મોરી માય. માણ. ૨
 જળથળને વળી વાલમમાં વ્યાપી, કીધી સહુને સહાય. માણ. ૩
 ભકતોને વાલી લોળી સુલેસ્વરી, હરશન આપડું ચહાય. માણ. ૪
 દીનદીન દરસણુ દેજો દયાળી, નીરમળ કરજો કાય. માણ. ૫
 દોશરહીત મા બાળ તમારાં, માણ કરોને કૃપાય. માણ. ૬
 વસુધાપર અમૃત વરસાવો, વળી શીતળ વા વાય. માણ. ૭
 નવરાત્રીના દીનમાં માણ, ગરબા રૂડા ગાય. માણ. ૮
 દુખીયું જન દેખાય નહીંકો, આદરો એજ ઉપાય. માણ. ૯
 અમે આવ્યા મા તુજ દરબારે, આનંદ અંગ ન માય. માણ. ૧૦
 રબા હીઓ માણ અમને ઘેર જાવા, મન અતી હરખાય. માણ. ૧૧
 સેવક પ્રેલ્લાદ આજે મળી મા, ગુણ તમારા ગાય. માણ. ૧૨
 સંવત ૧૯૬૨ની સાલે, ઉત્તમ શ્રાવણ માસ. માણ. ૧૩
 વદ ચંદ્રદશને આદીતવારે, ગરબી જોડી છે ખાસ. માણ. ૧૪
 ગરબી ૨૮. પુનમચાંદની ખીલી પુરી અહીંરે--એ રાગ.
 કંમન રૂપેરીકળશે કરેઅહીંરે, સાહી શ્રીફળ પરીમળ પાત;
 રાખી મન મોટી મરજાદ અંગ સમારતીરે.

ચાલે ગદગદ જજની ચતુરા ચાલ, એવી અદ્ભુત શોભાં
સુલેશ્વરી આપતીરે. ટેક.

સાખી. અંગ પ્રમાણે અંગીયાં, સજ્યા શોભ શશુગાર;
પહેરી સાડી પાતળી, સુઢીર ખુટાદાર.

ઢાલ. કસખી કીનારીને પાલવો ઝળકી રહ્યારે;
શોભે વિદ્યુતસમ તેજ અપાર. એવી. ૧

સાખી. ગળે ગળુખંધ શોભતાં, મનોહર મુકતાદાર;
જવમાળા તે જાંબુવા, તુસી પહેરી તેજદાર.

ઢાલ. હીરા જવેર જડેલી ચોકી ચમકતીરે, બાબુખંધ પોંચી
શુભખાદાર. એવી. ૨

સાખી. કાને લટકતાં લોળીયાં, મનોહર મીનાકાર,
શીર સોહાવી દામણી, લાલે ટીલડો સાર.

ઢાલ. નાકે નકવેસર ને કાંટો છે કોડામણોરે, લારે ચુનીઓ
ચળકે લલકાદાર. એવી. ૩

સાખી. નકસી કહ્યાં સાંકળાં, ઝાંઝરનો ઝમકાર;
પૂલો સુ ફેલી રહ્યાં, વાગે વીંછુવાનો લલકાર.

ઢાલ. કટી સમાને કંદોરો અંગે ઓપતોરે, કરે કંકણ ચુડી
ચલકે ગોળાકાર. એવી. ૪

સાખી. મા તું રૂપવંતી ઘણી, અનંગ તરંગ ભરેલ.
વીચરતી તે વાટમાં, બાણે રૂપારેલ.

ઢાલ. વડો વીસ્તાર ભેઠને જન વીરમય થયારે, બાંકી બાંકી
માતુ રૂપે બહુ બનેલ. એવી. ૫

સાખી. ઉભરાય છે ઉરથી, હર્ષજ હૈયા બહાર;
વિદ્યુતસમ વીકસી રહી, લલનાઓની લહાર.

ઢાલ. મેવા મીઠાઈના થાળો લરી મા ઠમકતીરે, ઠસાદાર
નવોઢા નાર બની ગુલબર. એવી. ૬

સાખી. તેજોમય તરૂણીતણો, મા તારો દેખાવ;
અદ્ભુત આપે આ ઘડી, બન્યો એવો બનાવ.

ઢાલ. એવો મહીમા માતાનો મોટો ઘણોરે, જેથી જામ્યો
જીવતીનો અજમાવ. એવી. ૭

સાખી. પીતાદઆરામનો, જોડીને જીગ હાથ,
વંદુ સુલેશ્વરી તને, શક્તિ કરજ્યો સનાથ;

ઢાળ. મહેર કરી સુલેશ્વરી હાથ રાખજોરે, સરવે નાગરોનો
સહુ સાથ. એવી. ૮

સાખી. નામ પ્રેહહાદ અને, રહે છે વાલમ ગામ;
જીલે અમદાવાદ છે, મહીવાડામાં ઠામ.

ઢાળ. તાબે વીસનગરને નાગરની તાત છેરે, મારી પુરોને
સકળ શહુ આશ. એવી. ૯

સાખી. સંવત ૧૯૬૨ અને, આલે શ્રાવણ માસ;
વદ ૧૪ રવીવાર છે, ગરબી જોડી ખાસ.

ઢાળ. માતા મહેર કરીને આશા મારી પુરજોરે, હુંતો નમી તુંને
કરૂ પ્રણામ. એવી. ૧૦

ગરબી રહ. આધવ ૭ સંદસો કહેજો સામને--એ રાગ.
કરમતણીરે કથનીમા જઈ કાઢે, તુજ વીણ મને કોઈનો નહીં
આધારજો; સેવક થઈને જનના સી સુલેશ્વરી. ટેક.

કરમ કઠણને કાયા માંડી મારગ, જીવે મા કયાં સુધી કરનારજો;
હું હું અભાગીઆ દુનીયામાં જીવે, જાણી નહીં લકિત તારી

મેં લગારજો. સેવક. ૧
 બુલચકી બમીયો મા બવકુપમાં પડી, અથડાઈને હું આબ્યો.
 તુંજ દ્વારજો;
 તુંજ આચરમાં ચોટે જેનું ચીતકું, વળી આવે જે પ્રેમધરી ની-
 રધારજો. સેવક. ૨
 હાથ પકડે તેનું ઉધારણ તું કરે, પ્રેમચકી તું પુરે મનની આશજો;
 તે જાણી હું આબ્યો તુંજ દ્વારમાં, સેવકને સંભાળી રાખો સા-
 થજો. સેવક. ૩
 હમેશ તારી સેવામા ચુકું નહીં, રાખો આપચરણકમળની પાસજો;
 ખાલો કાલો આછે સેવક તાઘરો, જરૂર હવે મા ઝાલો જમણો
 હાથજો. સેવક. ૪
 માણ તારા પરચા તો દીસે ઘણા, આ દુનીયામાં બહુ મુખે સં-
 ભળાયજો
 તેમાંથી વીસ્તારી થાડા હું કહું, બનેલો છે પુરવનો મહીમાયજો.
 સેવક. ૫
 ચોર લોકો વીચાર કરીને આવીયા, માણ તારા ઉતારવા અલ-
 કારજો;
 હીમત કરી તુંજ દ્વારમાં પેસીયા, કેટલા હતા તેનો નથી વી-
 સ્તારજો. સેવક. ૬
 અંબથી દાગીના ઉતારી ચાલીયા, માણજો મનમાં કીધો છે વી-
 ચારજો;
 અપર લઈને તેની વાંસે દોડીયાં, ફરવાજમાં તેમને કીધા ઠારજો.
 સેવક. ૭
 નિશાની લોહીની ફરવાજમાંહીછે, લોકોના મુખે સાંભળીયે સારજો;

કાંનેવાળીયા હતા તે ત્યાંથી નાસીયા, તેમને કીધા આંખોએ
અંધકારજો. સેવક. ૮
આંધળા થયા તેથી તે આલી નહીં શક્યા, દેખાયો નહીં કંપાન
કેરાં ખુંટજો;

નીશાની પડી છે બહાર પથ્થરતણી, લોકો કહેછે માયે બના-
વ્યા ઉંટજો. સેવક. ૯

માનો ડંકો વાગે ચારે દેશમાં, મુખે તેનો શો કહુ વીસ્તારજો;
કઈ સાલમાં આ પરચો દેખાડીયો, ચાહ નથી તીથીને દહાડો વા-
રજો. સેવક. ૧૦

એવા પરચા દુનીયામાં હીસે ઘણા, માણ મારી શૌની પુરો આશજો.
જે સેવક હમેશ તારૂં રટણુકરે, તેને તમે નહીં રાખો નીરાશસે. ૧૧
જાકતોને તારીને બીડભાગી ઘણી, દુષ્ટ લોકોનો માયે આપ્યો કાળજો.
સેવકની સંભાળ રાખો માવડી, વર્ણવીને હું કહું છું તારો બાળ
જો. સેવક. ૧૨

હેત તણને મને ન કરશે વેગજો, તારા સેવકની લેજો નીલ્ય
સંભાળજો;

અમૃતદ્રણીથી મા સુખવરસાવજો, હાંકી કાઢો માથે આવેલો
કાળજો. સેવક. ૧૩

એક ચીતે તુજને જે આરાધશે, કષ્ટ જીવને થાશે નીરમળકાયજો;
હેત લાવીને પ્રેલ્હાહ તુજને વીનવે, માણ મને હમેશ થાજો
સહાયજો. સેવક. ૧૪

સંવત ૧૬૬૨ કેરી સાલછે, માથે ગાજે ઉત્તમ શ્રાવણ માસજો;
વહ ચઉદશને રવીવારનો દીન છે, ગરળી જોડી તે દહાડેછે
ખાસજો. સેવક. ૧૫

આ ગરબી જોડી છે મુ'બદ શહેરમાં, માતુ મારી કરજે મુને
આલજો.

પાસે મ'માદેવી મા ખીરાજતાં, ઠેકાણું છે મોતીશાહની આલજો.
સેવક. ૧૬

જોડનાર મા વાલમનોતે રહીશછે, વીશનગરતાખાનું એછે ગામજો;
પોતે ઉંચા કુળનો નાગર નાત છે, મહીવાડામાં રહેવાનો છે

ઠામજો. સેવક. ૧૭

મહોદેવજીની ગરબીયો.

ગરબી ૧.

કરો ક્ષમા, કરો ક્ષમા, અપરાધ હમારો, છું સેવક દાસ તમારો;

આ લવ હાટકેશ્વર તારો.

છું સેવક. ૧

છું સેવક શરણે તારે, તું મારે કે ઉગારે;

નમું છું નાથ, જોડી બે હાથ, પડીને પાય, દુઃખ નીવારો. છું. ૨

પળપળ અપરાધી તારો, ક્ષણે ક્ષણે ચુક કરનારો;

એવીછે બુદ્ધ, નથી કાંઈ બુદ્ધ, કરું શું બુદ્ધ, આશરો તારો. છું. ૩

જોઉ ગુણ તારા ચાંપુ, તે તારું અંત નહીં પામું;

કરું નહીં યાદ, એક પલવાર, મુરબ સરદાર, ક્ષમા આહનારો. છું. ૪

જય જય હાટકેશ્વર બાપા. રાખો અમને સુખશાતા;

હમારી ચુક, વીસારે મુક, ભાગીને ભુખ, ભુખ કરનારો. છું. ૫

થઈ પુરી અરજ આ મારી, લે પ્રાંતે ઉરમાં ધારી;

માયું છું માફ, રાખીલીલસાફ, જોડીબેહાથ, બાથમાં મારો. છું. ૬

સંવત ૧૯૬૨ ની સાલે, માસ ઉત્તમ શ્રાવણ ચાલે;

કહે મેલ્હાદ, સાંભળી દાદ, રાખે લાજ, અરજ સ્વીકારે. છું. ૭
 વદ અમાવાસીયા સોમવારે, ગરબી જોડી તે કહાડે;
 વહેછે દાસ, રાખે પાસ, પુરો આશ, દુઃખ નીવારે. છું. ૮

ગરબી ૨.

ધન કાલકામાત વસીયાં પાવામાંહીરે જાયગા જોઈને-એરાગ
 ધન શંભુજી વસીયા વસીદેરામાંહીરે, જાયગા જોઈને. ટેક.
 તારૂ શીખરખંધ દેવલ દહેરૂ, સેવા કરવા થાયછે મનમેરૂ;
 તેં નાગર નાતને કરી ખેરૂ, ધન. ૧
 તારી સેવા કરવા સૌ આવે, પંચાતની વાતો ત્યાં લાવે;
 એ ચોરો નાગરનો કહાવે, ધન. ૨
 તમે દેવલમધે પીરાજોછો, સહુ બ્રાહ્મણને શીર ગાજોછો;
 તમે સેવકોનાં દુઃખ ભાજોછો. ધન. ૩
 તારા દેવલની રચના રૂડી, તેમાં જળાધારી છે ગજ ઉંડી;
 બહાર પાણી જવાની છે કુંડાં. ધન. ૪
 તારા ઘંટતણા ઘણકાર હુવા, જખરેશ્વર ખેઠા છે જીવા;
 એ પીંખળા ઉપર બોલે ધ્રુવા. ધન. ૫
 તમને સેવેછે બ્રાહ્મણ ઘણું, હું તો કલ્યાણીનો પાઠ ભણું;
 તારી પાછળ દેવળ જૈન તે તણું. ધન. ૬
 મા કલ્યાણી લોઠમાં વાશ કરે, તે દેખી શાવકનું મન બળે;
 ખેઠા જખરેશ્વર બહુ બળવડેરે. ધન. ૭
 તમે ભાંગતણા બહુ રસીયાછો, આવી વાતમગામમાં વસીયાછો;
 જૈન દુષ્ટ બાણી દુર ખસીયાછો. ધન. ૮
 આ જોગેશ્વરના છંડા છે, તારા હનમાન હાથમાં ડંડા છે;

તારી એ બાબુએ વંદા છે.

ધન. ૬

તારો નંદી ગણેશની જોડે છે, દેરા સામી ધરોની ઓળ છે;
એ તો દેવભૂમહેવાની પોળ છે.

ધન. ૧૦

આ અકલીત તમારી માયા છે, એવા શુભ સેવકે માયા છે;
દાસ ભવરામ શરણે ધાયા છે.

ધન. ૧૧

ગરબી ૩ હરોગીત છંદ.

હે વીશ્વવાસી, જગનીવાસી, સ્થળપ્રકાસી ઇષ્ટ છે;
જળ કમલ અને આ ભુતલે, તારા વીના સઉ શુષ્ક છે.
સહુ કષ્ટને દુભાવીને સેવકતણે તું સાર છે, એવા હૃદયેશ્વર
મહાદેવને નમન વારંવાર છે.

છે સત્યસેવન સુખદાઇ વચન આવાં વૃંદમાં,
એ વાસતારો સર્વદા, ફલ પુલ અને વળી કંદમાં;
આ વૃક્ષ વાનર જળ તરૂં, હું ગરતણે આધાર છે. એવા. ૧
આ ભક્તિ તારી સુખકારી, ભય વિહારી છે તારી,
શુભ શરણુ તારે આવવા, નિષ્કામથી મેં આદરી;
હસ્તે કમંડળ ગંગધારી શાંત તારી, પારવતીજી સાથ છે. એવા. ૨
સંવત ૧૬૬૨ અને ઉત્તમ શ્રાવણ માસ છે, આ ગરબી જોડના-
ર પ્રેલાદ તારો દાસ છે;
કશ્મ પક્ષ અમાવાસીયાને જોડે સોમવાર છે. એવા હૃદયેશ્વર. ૪

ગરબી ૪ શ્રી મુલેશ્વરી તું જગત હાવરી—એ ભગ.
સીવ કયા કરો દુઃખ ભક્તનાં હરો, દાસનની વીનતી પ્રભુ
ધ્યાનમાં ધરો.

- શ્રી વીઘેશ્વર અંતર્યામી, કંઈલાસે છે પાસ;
 નંદીસ્વારી શોભે સારી, પાર્વતી છે પાસ. શીવ. ૧
- લક્ષ્મ અંગને શીર ગંગ છે, સરવે અંગ ભુજંગ;
 ડાકડમરૂને પીનાંક હાથ છે, તેથી મનરંજન. શીવ. ૨
- ભવ દુઃખ ભંજન જન મનરંજન, નંદેશ્વર છે નામ;
 છત્ર ધરાવું ચમર ઉડાવું, વ્યપક આઠે ભ્રમ. શીવ. ૩
- વીશ્વપાળને આપ ધ્યાળા, દીનતાનું દુઃખ ટાળ;
 સરવે મળીને સાથ વીનવીયે, અને તમારાં બાળ. શીવ. ૪
- શ્રાવણ માસ અને કશ્મપક્ષ, ઓગણી બાસઠની સાલ;
 ગરબી જોડી મુંબાઈ શહેરમાં, મોતીશાહની ચાલ. શીવ. ૫
- અમાવાસીયાને સોમવારે, ગરબી જોડી તે ઠામ;
 જોડનાર દાસ પ્રેહ્લાદ તારો, રહેછે વાલમગામ. શીવ. ૬

ગરબી ૫. સીવની સ્તુતી.

- વીજ કરોડનો દેવ છેરે, ચઉદ લોકનો છે નાથરે;
 પંચવદન ઝળકી રહ્યું, ઝળક્યું ચંદ્રમાનું તેજરે,
 શંકર વસે કેલાશમાં. ૧
- અર્ધાંગે ઉમીઆ વસેરે, જટામાં બનવી ભીરાજેરે;
 નામ લેતાં મહાદેવનું, લોળોનાથ દુઃખ ભાળે.
 લોળો બીક્ષાનો લોળી, કાવે નીરંજન જોગીરે. શંકર. ૨
- રૂઢમાળા ઠાટે ધરીરે, અંગે લક્ષ્મ લગાવરે;
 વચન આપ્યાં છે શીવે દૈત્યને, કરી દેવ સાથે રાડરે. શંકર. ૩
- વાઘમ્બર છે ઓડવારે, પહેર્યો પીતામ્બર સાલરે;
 માથે મુગટ શીવે ધર્મો, ઠાટે મણીધર નાગરે. શંકર. ૪

શીવજી કહે પારવતીનેરે, ઉમીયા સુણો મોરી વાતરે;
 તપ કરવાને ઇચ્છા થઈ, જવું ગંગાની તીરરે. શંકર. ૫
 પારવતી કહે છે પીયુ રાયનેરે, વનમાં કામની કોઈ આવેરે,
 કેમ કરી જોગ આરાધરો, કે મન રાખવું સ્થીરરે. શંકર. ૬
 ત્યાંથી મહાદેવજી ચાલીયારે, ગયા ગંગાને તીરરે;
 ધ્યાન ધર્યું છે પરીબ્રજનું, મન રાખ્યું છે સ્થીરરે. શંકર. ૭
 શોના સરીખું મુપડુંરે, રૂપા ગાગરડી હાથરે;
 શીમા રહીને શીવ ઉપડયા, શીવ રોસે લક્ષ્યરે. શંકર. ૮
 આસન થકી શીવ ઉઠીયારે, ગયા ભીલા રાણી પાસરે;
 કયાંથી આવ્યા મૃધાલોચની, કયાં છે તમારો વાસરે;
 કયાંથી આવ્યા અને ક્યાં જશો, રહો શંભુજીની પાસરે. શંકર. ૯
 શીવજી કહે પારવતીનેરે, ઉમીયા નેત્ર ભરી નારરે;
 લાજ મહારાજ આરોગીયાં, આડાં જડીયાં નક્ષત્રરે. શંકર. ૧૦
 હમારાં ઘરખાર પ્રભુ વેગળારે, અમને ભીલની છે ખીકરે;
 મુનીજન જાણી અમે આવીયાં, કૃપા કરો મહા ધીરરે. શંકર. ૧૧
 પીયુજી ગયા તપ કારણેરે, ગયે થયા માસ આઠરે;
 જુઓને જોગ જોગેશ્વરી, ક્યારે આવશે ઘરવાસરે. શંકર. ૧૨
 જેના પીયુ ગયા તપ કારણેરે, તેને આવ્યાની શી આશરે;
 કૃપા કરોને મૃધાલોચની, રહો શંભુજીની પાસરે. શંકર. ૧૩
 તમારે છે ગંગા પારવતીરે, તેની કોણ હાથ વાસરે;
 અમારે ભીલોને અમે એકલાં, ભોળા નવાં કરે લાડરે.
 પારવતીને પીયર વળાવી દઉં, ગંગા થાય તારી દાસરે;
 તુજને કરૂં પટરાણીયાં, ત્યાંતો મહેલ બનાવું સારરે. શંકર. ૧૪
 પગે બાંધ્યા છે શીવે ધુધરારે, લમણે મુકયો છે હાથરે;

થૈ થૈ શીવ ત્યાં નાસીયા, લોજો બીક્ષાનો લોગી,
 કાવે નીરંજન જોગીરે. શંકર. ૧૫
 સરવે દેવ જોવાને ત્યાં આવીયારે, આવ્યા મુનીજન રાયરે;
 નામ જોઈ મહાદેવનું, બીલાની પુરી છે આશરે. શંકર. ૧૬
 પારવતીયે રૂપે પ્રકાશીયુરે, લજ્યા પામ્યા લોજોનાથરે;
 નીચું ઘાલીને શીવ નાસીયા, શીવજી ગયા કૈલાસરે. શંકર. ૧૭

ડંડીસ્વામી કેશવાનંદ વીધે.

સ્વામી પ્રકરીયા કૃપા કરી બાણાવોરે, વીનંતી કંડું આપને મને
 બાણાવોરે;
 આપ ચર્ણ દાસ બાણી મહેરતો કરો, જ્ઞાનરૂપી નીર નહેર જો-
 તરો સ્વામી. ૧
 સુજોધી નહેરનું જળ પીવા મહેનત કંડું, જળ વીના મીન તમ
 જુરી જુરી મરું; સ્વામી. ૨
 આપતો તરીને વંશ સર્વ તારીયો, આ દેહને તો જન્મજીવજીથી
 ઉગારીયો. સ્વામી. ૩
 હવે તો આપ પરાપકારી, થઇને દોને જ્ઞાન, જેથી મુંજ સવટળી
 જાય અભીમાન. ૪
 ગુરૂ દર્શનથી તો અતી ખુશી થઉં, એ ઓછવ બીજાને આગે મું
 વીસ્તારી ગાઉ. સ્વામી. ૫
 વાલમમાં બ્રહ્મમંડળ તો દીપાવ્યું હાલ, કહે પુરસોતમ બ્રહ્મ તો
 બતાવો આલ. સ્વામી. ૬
 નાગર વીસનગરા જ્ઞાતી પોતાની એહ, મહીવાડમાં આપનો
 દાસ જોસી રહું છું તેહ સ્વામી. ૭
 આપેને અતીઘણી, વીનંતી ઓચડું, સાદાંગ દંડવત ગુરૂ પુનઃ
 પુનઃ કંડું. સ્વા., ૮

રાગ-અટકાવો.

કૃપા કરી, કૃપા કરી, કૃપા કરી પધારો મહારાજ; બીજા કરવાને
હાજ. ટેક.

આપ પધારી પાવન કર્યો, સેવા માટે છું બહુ તરસ્યો.

દરશન છે અમુલ્ય, એ વાત અતુલ્ય, એમાં નહીં ભુલ;

સહુ વીચારો મન આજ, કૃપા કરી પધારો મહારાજ. ૧

બહુ દીનથી વાલમમાં આવ્યા, પણ મુજ ઘેર એકે દીન ના આવ્યા;

ધયો છું ઉદાસ, પુરી કરો આશ, આપનો દાસ;

આપ સરવે તણા શીરતાજ. કૃપા. ૨

મુખીયાળને યાકયો ઠહીને; વહીવાળ કહો તમે જઇને,

વિનતી કરૂં, માનો નોતરૂં, કરૂં છું ખરૂં;

મારી અર્જ સુણી સ્વામીરાજ. કૃપા. ૩

પધારો મને દીનધારી, હું થઇશ આપ આભારી,

ત્રિવીધી તાપ, મુજ સંતાપ, ટળી જાય પાપ;

જાણી સેવક દીલમરી હાજ. કૃપા. ૪

સ્વામી કેશવાનંદ સરસ્વતી નામ, પુર્વાસમ પાટણ મુકામ;

કહે પુરસોતમ ચુક હોય મમ, માફી માગુ પાસે તમ.

મહેર કરો ભક્તપર આજ. કૃપા. ૫

પુનમયાંદની ખીલી પુરી અહીંરે—એ રાગ.

સ્વામી પ્રભુ જાણી, સહુજન પુજો પ્રેમથીરે. ટેક.

મન વીચારી ભાવભકિતથી, જે પુજે નરનાર;

વેદશાસ્ત્ર તો ખચીત વહેછે, તે ઉતરે ભવચાર. સ્વામી. ૧

સાક્ષાતકાર રૂપ પુજેથી, પ્રાપ્તિ મુળથી જાય;

તેમાં કાંઈ સંદેહ નવધારો, દુખ મટી મુખયાય. સ્વામી. ૨

સુદ સ્વરૂપી સુક્તિ કેડું, થાય અમુલ્ય દરશન;
 જેથી ગદગદ કંઠે થાયે, હરી નમન પરસન. સ્વામી. ૩
 ગુણવંત ગંભીર મનથી, સૌન્દર્ય પુરે આશ;
 હીર્ષવાંછના રાખે પ્રભુજી, નહીં રાખે નીરાશ. સ્વામી. ૪
 કૃપા કરી મુજ તીમીર ટાળે, થાય સુર્યપ્રકાશ;
 સ્વામી કેશવાનંદજી પ્રતાપે, કહે પુરુષોત્તમદાસ. સ્વામી. ૫
 અંબત ઓગણીસાલ ચોપનો, અધીક આશ્વિનમાસ;
 શુકલપક્ષની સપ્તમી જાણે, ગુરુવારછે ખાસ. સ્વામી. ૬
 થયાછોરે પતી તેજ પ્યારી તનના ઉરવસી આજે--એ રાજ,
 અતી શ્રેષ્ઠ નાગરખાંધુઓ, સહુ ચડે સ્વધર્મની વાત. ટેક.
 વડનગરાને દક્ષણી કેરી, કેવી ન ખીલી જ્ઞાત,
 સુણે આજે, હીલ હાજે, મન ભાજે, ક્યારે તાજે;
 એમની પેઠે ધર્મવીરુધ વાતના, મુળનો કરે સહુ ઘાત. અતી. ૧
 પ્રેમ આણીને સ્વજ્ઞાતીનો, ઈચ્છે રૂઠો અર્થ;
 પુન્ય થાશે, પાપ જાશે, દુઃખ નાશે, સુખ થાશે,
 માટે મન વીચારી દયા સુનીતી રાખે તમે સહુ જ્ઞાત. અતી. ૨
 આદ્યાણુ કેરો મુખ્ય ધર્મ તો, સધ્યાવંદન જેહું;
 તજી રૂડું, અતી ભુડું, ધીક સુડું, કામ કુડું,
 કરવાને ચાહે શેને હરીજન, યમદુતની ખાશે લાત. અતી. ૩
 ઇષ્ટદેવનું સ્મરણ મુકો, વૃથા કરે નીચ સેવ;
 જશે નરકે, દુઃખે થરકે, આસુભરકે, બહુ ડરકે.
 પછી પસ્તાઈ સ્તુતીઓ કરશે હે છોડો જગતના તાત. અતી. ૪
 અદ્વૈતજ્ઞાને દેવ ગણીને, નમન કરૂં આજ;

ચુક મારી, સૌ વીસારી, દીલ ન ધારી, માનો મારી,
 બેઉ કરબોડી પુરશોતમ નમ્ર વીન'તી કરે પ્રખ્યાત. અતી. ૫
 શંવત ઓગણીસાલ ચોપનો, ઉત્તમ આશ્વિન માસ;
 કૃષ્ણપક્ષ, ત્રીજ સમક્ષ, લોમ પ્રત્યક્ષ, રાખે લક્ષ,
 હરખથી ધરીને શ્રી હાડકેશ્વર રૂપ પુજો ભલીભાવે અતી. ૬

છપનીયા કાળ વીરે.

વાલીડા પ્રશને વેહુલોરે છપનીયો કાળ કેવાણો—એ રાગ.

દયા જરી દીલમાં લાવોરે, છપનીયો કાળતો આવ્યો.

લીખારી—પેટને સારૂ છોકરાં વેચી, લે છે ખાવાનું અંન;

હુમડાં લત્તા મળે નહીંને, તાપ ચુકાયે તંન. દયા. ૧

દેશી માણસ—વહાલા સગા કોઈ ઓળખે નહીં, તેછેટા ભાગીબંધ;

આંગણે જઈને ઉભા રહે, ત્યારે મોઢાં મોટાં થાય. દયા. ૨

ભિખરાણી મેં ઝાઝી નાંખી, આપે નહીં કોઈ પાઈ;

પશયા આંગણે આવી ઉભા, ત્યારે અકલ મારી ગઈ. દયા. ૩

કાળ છપનનો બેઠો ત્યારે, હાલત હાવી થઈ;

પૈસા ટકા ખુટી ગયાને, પેઢીયો જાતી રહી. દયા. ૪

ઉછી ઉઘારૂં કોઈ ન આપે, ન મળે ખાવા ધાન;

ઓછામાં પુરા લેણીયાતો, હાય આવી કરે હરાન. દયા. ૫

ચાકર—ચાકર લોકો ચાકરી કરીને, લેવા જાય પગાર;

શેઠ ખીયારા ડુખી ગયા, ને સામા થાય લાચાર. દયા. ૬

શેઠ—માલ ઓઠરથી ઝાઝો આવ્યો, વેપાર ન મળે કાંચ;

અંદ્રીસ વાળા આવી દુકાને, આંટા ફેરા ખાય. દયા. ૭

—સરવાલા—માલ તમારો ગોદીમાં આવ્યો, હુડી ભરાને જઈ;

વસુલ કરસું નાણાં હુમારાં, હુરાજમાં લઈ. દયા. ૮
 ચાકર—ચાર માસ થયા ચોકરી કરીને, મલ્યો નહીં કાંઈ પગાર;
 પૈસા લેવા જતાં શેઠ ઉઠીને, દેહે ગાળ હબાર. દયા. ૯
 શેઠ—અકલ એમાં ક્યાંથી હોયે, હલકી જાત કહેવાય;
 વખતનો વીચાર કર્યા વીણ, શેઠની સામે થાય. દયા. ૧૦
 ચાકર—ચાકરીમાંથી આપી રજા, કહે જાઓ તમારે દેશ;
 પૈસા પાસે મળે નહીં, શી રીતે જઈએ પરદેશ. દયા. ૧૧
 ચાલો લાઈઓ દેશમાં જઈ, મા બાપની લઈએ સાર;
 શેઠીયા તો પગાર ન આપે, ક્યાંથી ખાસુ જાર. દયા. ૧૨
 શેઠ—દીકરો મારે મોટો થયો છે, વરસ થયાં છે અઠાર;
 લગ્ન એનાં કરવાં છે પણ, ખરચનો નથી પાર. દયા. ૧૩
 વરઘોડાનો સાજ જોઈયે, જામો પાઘડીને હમેલ;
 ભુલેશ્વરી પાસે છે દુકાન, દુલભની જામેલ. દયા. ૧૪
 વરરાજા—અસાંકે જામો નતો ખપે ખપે પાટલુન કોટ;
 માથે રજવાડી પાગડી ગીનીજા, ખરચી હુકડી નોટ. દયા. ૧૫

છપનની સજા ને ભજનની મજા.

ભાલુભા ભુજનો રાજા, છેતરીને દયા છેલને નોતો

મારવો—એ રાજા,

વાલીડા વ્રજને વહેલો, છપનીયો કાળ કહેવાણો. ટેક.
 ગાદલાં જોડ્યાં ગોદડાં વેચ્યાં, ઢાલીયા નજરે જાય;
 વાહાલો સજો કાંઈ આંગણે આવે, વડી વીમાસણ થાય. વા. ૧

જેઠ મહીને તો જીવાડયાંને અશાડે મેલ્યાં તાણી;
 આવણુ માસે તો સરવડીયાં થાયે, ન મળે આભમાં પાણી. વા.૨
 ભાદરવે તો લેળી માર્યા, ને કોણુ સંભાળુ રાખે;
 ચારાપાણીની તાણુને લીધે, ઢોર નીસાસા નાંખે. વા.૩
 કચ્છ કોદાળીને પાવડા લીધાં, ને સડકે ધોડયા જાય;
 આંકમે દીને રાજી ચુકે, તે કોઇ જીવીને ખાય. વા.૪
 ભાણું વેચ્યાં ને વાટકા વેચ્યા, વહાણુનું કીધું મન;
 વહાણુમાં બેસી મુંબાઈ આવ્યા, શેઠીયા પુરે અન્ન. વા.૫
 રાજખાધાને રૂપીઆ ખાધા, ખાધી હીવાનસાઈ કોરી;
 સોનાં રૂપાંતો હાટડે મેલ્યાંને, કાખમાં લીધી ઝોળી. વા.૬
 તાવડીતો તડાકા કરેને, ઘંટી પોરા ખાય;
 ઉછી ઉધારૂ તો કોઈ ધીરે, પેટમાં જાણું થાય. વા.૭
 દીને દેખાડે વાહણાં એતો, રાતે દેખાડે તારા;
 અંનવીનાની આંખળીયું કરડે, એવા છપ્પીયાના ચાળા. વા.૮
 નાગીપુગી ઉભી નાગલી, હાથ જીવારે કીધા જોગી;
 ખાજરે તો દેવાળું પૂકયું, ને ચોખે રાખ્યા થોભી. વા.૯
 ખરેડી ગીયાં ખોરડાંને, વળી બજારૂ ખાવા ધાય;
 છપન ગોઝારાની સાલમાં, મનખો મુંબાઈ ભાગી જાય. વા.૧૦
 હાંડા વેચ્યાને થાળીયું વેચી, મુંબાઈ ચઢી જાય;
 મુંબાઈને ખારે ઉતરે ત્યાં, અંજનો ધરવ થાય. વા.૧૧
 મુંબાઈ ચાલ્યા મુલકો સરવે, માનવી જરવા પેદ;
 ખીચડે રાખી ખલક આખી, નવખંડના પ્રભુ શેઠ. વા.૧૨

રાગ મનહર છંદ.

ભાંડ ભવેયા કૈક ગરથ ગમાવી બેઠા, રાંઠામાં રાજાણા વાત પ્રસિ-
 દ્ધ પ્રમાણી છે;
 શટે સપડાયા કૈક, જુગારે જલાયા કૈક, કોરટે ડંડાયા વાત કોણ-
 થી અબાણી છે;
 વૈદમાં વળુંઘા કૈક, વકીલે વેચાયા ગાડી, ઘોડા લાડી વાડીયે
 કમાઈ કૈક તાણી છે;
 ભપકો ભારીને ખીસો, ખાલી એવા ભાજ્યા કૈક, મુંબઈની કમા-
 ણી ભાઈ મુંબઈમાં સમાણી છે. ૧
 વાજતે ગાજતે કૈક, વરઘોડાની માંહે ચાલી, ચાલી નાત વરામાં
 નવાઈ મું પીછાણી છે;
 મુ વેલાંની મીજબાની, વીધ વીધવાની રહી, પાછળથી વાણી જતાં
 એમ પણ બાણી છે.
 સહેલના સપાટાએ, સપાટા ભેર કૈક લીધી, ઓરડીના ભાડા
 માંહે કૈક ભરખાણી છે;
 ભપકો ભારી ને ખીસો ખાલી એવા ભાજ્યા કૈક, મુંબઈની કમા-
 ણી ભાઈ મુંબઈમાં સમાણી છે. ૨
 વરસમાં દસવાર, દેશ માંહે આવ્યા ગયા, બોટ માંહે બોહી, કૈક
 રેલમાં રાજાણી છે;
 કૈક ગઈ સચરામાં કૈક ગઈ ઠીકરામાં, ધરેણામાં પણ કૈક ગાંઠની
 ઘલાણી છે.
 રહી ખડી રહી કૈક ઘોળીયે તે લીધી ઘોઈ, છુટને સ્ટોકીંગના દ-
 મામમાં દબાણી છે;

ભપકો ભારીને ખીસો ખાલી એવા ભાળ્યા કેક, મુ'બઈની કમા-
ણી ભાઈ મુ'બઈમાં સમાણી છે. ૩
ફેનસીની ફીસીયારી, માંહે કેક ફસી પડી, દહન થતી દીવાળતી-
માં દરશાણી છે;
પાન પટીમાં કેક, કેક ચાની ચાહેનામાં, કેક મેવા મીઠાઈમાં ચાં.
પથી ચવાણી છે.

કેક લવ'ડર અને કેક, સોડા આઇસ્ક્રીમ, કેક હોંસ હોટલની તે
માંહી હણાણી છે;

ભપકો ભારીને ખીસો ખાલી એવા ભાળ્યા કેક, મુ'બઈની કમા-
ણી ભાઈ મુ'બઈમાં સમાણી છે. ૪

હેરકટીંગ માંહેહેર ફેર થઈ ગઈ કેક, હળમની કોથળીમાં કેક અ-
ટકાણી છે

મેળે મેલે કેક સરકસે કેક સરી પડી, ખીસાકાતરૂની ભીતીમાં કેક
ભરાણી છે.

સોનેરી ટોળીયે કેક, જોળી હાવ લાવી દીધી, કેક ઢોંગી ધુતારાના
ધ્યાનમાં ઢળાણી છે

ભપકો ભારીને ખીસો ખાલી એવા ભાળ્યા કેક, મુ'બઈની કમા-
ણી ભાઈ મુ'બઈમાં સમાણી છે. ૫

કાચ કોઠીયામાં કેક, રાચ રચીલામાં કેક, કેક અગ્નીની આંચ માંહે
હોલવાણી છે;

કેક મોટોરકાર, ખાઈસીકલ ફેનોગ્રાફ, સીને મેટોગ્રાફ કેક તા-
રમાં તણાણી છે.

કેક ફાલા ફલી કેક ટીપમાં ટીપાઈ ગઈ, કેક માન પાન અને મે-
ળાવડે મોંહવાણી છે.

બપકો ભારીને ખીસો ખાલી એવા ભાજ્યા કેક, મુંબઈની કમા-
ણી ભાઈ મુંબઈમાં સમાણી છે. ૬

કેક લીધી દલાલે ને કેક લીધી દરજીયે, કેક મરકીના માંડવે જઈ
ઝલાણી છે;

હાતણની ડાંડલીયે, સાક પાન ફાફળમાં, વહેમને મળે હાર ગજ-
રે ગંજણી છે.

ખીડી ફૂકી ખાળી કેક, તંબાકુએ ટાળી કેક, પીઠામાંકેક, કોકીને
કચરાણી છે.

બપકો ભારીને ખીસો ખાલી એવા ભાજ્યા કેક, મુંબઈની કમા-
ણી ભાઈ મુંબઈમાં સમાણી છે. ૭

કમાઈ ખાતાને અમે, ખાંતથી તપાસ્યું માંહી, લાખની કમાઈ સવા
લાખની ઉજાણી છે;

કમાયા અપાર અને થયા બહુ ખ્વાર પણુ, ઘાંચીના બળધની એ
અંધાધુની ધાણી છે.

આંધળી કમાઈ આંધળી વાટે વમાઈ કેક, સોરતીની સરતોમાં
ભમાઈ ભુંસાણી છે;

બપકો ભારીને ખીસો ખાલી એવા ભાજ્યા કેક, મુંબઈની કમા-
ણી ભાઈ મુંબઈમાં સમાણી છે. ૮

પણુ રાતી પાઈ રામનામે નવ માય તેની, ચોકસાઈ રાત દહાડો
ચોંપથી રખાણી છે;

આંધળાં ભુલાં કુંઠાં અપંગ અંગ કોડીયાંને, મુઠી અંન દેતાં હા
હા મુઠીયો ઝલાણી છે.

ત્રીદેશીના ફાળા અને પ્રદેશીના બાવલામાં, કથે ભગવાનની
ચીમુડી નીચેવાણી છે;

ભયકે ભારીને ખીસો ખાલી એવા ભાળ્યા કેંક, મુ'બઈની કમા-
ણી ભાઈ મુ'બઈમાં સમાણી છે. ૬

શેઠની તાબેદારી વીશે મનહર છંદ.

તનમન ખુધીબળ હલકાં કે ભારે હોય, વીત આપનારને વેચા-
તી લઈ લેઈ;
ઉઘમ લખેલ હોય કદાચ કપાળ માંહી, તો પણ તે ધણીને આ-
ધીન થઈ રહે છે.
એક પેટ માટે પોતાનાને કરી દઈ પરાં, વીત આપનારતણું વ-
હાલાપણું વહે છે;
સ્વતાંત્રપણાનું સુખ જાય છે તણાઈ ભાઈ, અનુચર થાય તે અ-
પાર દુઃખ સહે છે.
હાકલ મારે કે હાથ જોડી જોડી ઉભું થાવું પડે વાંકાં ચુકાં વેણ
તણા માથે મુંઠ માર છે;
કામ કાજ કરાવીને કાઢી લે કાયાનો કસ, હુકમ કરે તે કાળજે
કટાર છે.
નીતી વડે પ્રીતી વડે વળી શુભ રીતી વડે, શેઠને રીઝાવવા તે ક-
ઠણ કુંઠાર છે;
ઉત્તમ તો જોવાય નહીં ઉત્તર ન અપાય પુરો, ચાકરી આકરી ખરી
ખાંડા કેરી ધાર છે.

ખ્યાલ.

રાગ લંગત લંગડી.

અંખે મૈયા તું રખવાલી, સકલ ભુવનકી તું દાતા;
 કયા કડૂ ખરનન આઘલવાની, ખેરખેર તેરા શુન ગાતા. ટેક.
 રત્નસીંધાશન ઝગમગ જોતે, ખૈડી આરામુર રાણી;
 કરજોડી મા કડૂ વીનતી, દીનદયાળી મા જાણી.
 શીર કંચનકા છત્ર ખીરાજે, કલગી મોતનસેં લલકે,
 રત્નજડીત્ર મુગટ અનોપમ, હીરા ઝગમગતે ઝલકે;
 કપોલ ખંદી જળહુળ જોતે, મોતી તોરા લટકતા, કયા. ૧
 ચુંદડી કસળી કેર માણ ભેરે, ગળે હાર હીરા ઝલકે,
 ગલુખંધ કઠેશરી માળા, નાકે વેસર તે ઢળકે.
 તપ્ત ત્રીપુરે માત ખીરાજે, વીરુ વીરંચીવ શીશ નામે,
 શીવ સમાધી ધ્યાન ધરત હે, અપરમપાર તે નવ પામે;
 એસીરે તું લોળી ભવાની મા, સકલ ભુવનકી તું દાતા. કયા. ૨
 સુરતણીરે માવારે ચઢીયા, ચંડમુંડ નાંખ્યો ચોળી,
 સીંહ ચઢી મા ત્રીસુળ લીધું, મહાસાસુર નાંખ્યો રોળી.
 રક્તખીજ રક્ત રણમાં રોળી, ધુમ્મલોચન સંહાર કીયા,
 ચઢી માત ચામુંડા દેવી, ખપર ખડા હાથ લીયા;
 ભક્તકાજ મા ધાધને કોઈ, ઉદોઉદો મુખથી કેતા. કયા. ૩
 જગતકી દાતા સુનો મોરી માતા, હાથજોડી મેં તેરા દ્વારખડા,
 મેં અપરાધી મહાપાતકી, ચરણ તેરે આવી પડ્યા.
 સહાય કર અંખે ન કર વીલંખે, ભક્તકાજ અબીમાન ભરો,

જ્યાં જ્યાં લીડ પડે લકતનકું, પલમાં સંકટ દુર કરે;
 એસીરે તું લોળી લવાની મા, સેવકજન કીજીયે શાતા. કયા. ૪
 અંબે બહુચર તું મતવાલી, બેઠાં ખેલ કરે ન્યારા,
 નેહ ધરી નજરેથી દેખું, જળહળ ભેતો હય પારા.
 તું માતાજી હે મોરી મા, મેં હું બાળક તેરા,
 દાસ મુની કહે દેદાર પાવે, ના આવે ચોરાસીકા ફેરા;
 નીશાન ડફર તોરારે મા, નીશાન કાવે અંબેકા. કયા. ૫
 સંતતણી સુખ દાયક છો મા, અરજ કરું સુણીયે મારી;
 નીરાધાર મેં શ્રીફ જગતમાં, રખું ઢાલ શીરપે તારી.

આ પુસ્તક માટે અગાઉથી આશ્રય આપનાર ગ્રાહકોનાં નામ.

નંબ.	નામ.	રહેવાશી.	હાલ મુકામ.
૧૦૫	મી. વીડલ રસીયાતરામ મહેતા વાલમ.		મુંબાઈ.
૧૦૦	મી. ચત્રભુજ હરીશંકર. જોશી. રોહડા (આયુરોડ)		„
૫૦	મી. હરમોવન સુનીલાલ જાની. વાલમ.		„
૨૫	મી. છગનલાલ મોતીલાલ જાની.	„	„
૨૫	મી. નારાયણલાલ મયાશંકર વ્યાસ.	„	„
૨૦	મી. ગવરીશંકર છગનલાલ ભટ	„	„
૨૦	મી. પ્રેલ્હાદ મણદેવા મહેતા.	„	„
૧૫	મી. ગવરીશંકર મહાશંકર જોશી.	„	„
૧૫	મી. નર્મદાશંકર બહેચરલાલ ત્રવાડી.	„	„
૧૫	મી. શીવશંકર દીનમતરામ ભટ.	„	„
૧૦	મી. સુનીલાલ (ઉર્ફે વૃજલાલ) ગણુપતરામ ભટ.		„
૧૦	મી. પરસોતમ ખુશાવદાસ પટેલ. ગિગતા.		„
૫	મી. અંબાલાલ કાસીરામ રાયળ. ખરણા.		„
૫	મી. દામોદરદાસ ધનજીભાઈ ઠકર. જામનગર.		„
૫	મી. મોતીલાલ રણુછોડદાસ દવે. નાંદોદ.		„

૫ મી. મોહનલાલ મગનલાલ	આતરેમુંબા.	„
૫ મી. હીરાલાલ હમનલાલ મહેતા.	વાલમ.	„
૫ મી. એમ. બી. મહેતા.	એન્ડ કો. વાલમ.	સ્વામી
૫ મી. બીખાલાલ શંકરલાલ મહેતા.	„	વાલમ
૫ મી. બીખાલાલ મીરાતરામ મહેતા.	„	મુંબા
૫ મી. ઉમયાશંકર કીરપાશંકર જોશી.	„	„
૨ મી. અંબાલાલ માહેશ્વર મહેતા.	„	„
૧ મી. વલ્લભદાસ મોરારજી શા. પોરબંદર.	„	„
૧ મી. મનજીભાઈ ધરમશી શા. કેસોદ.	„	„
૧ મી. પરસોતમ ભોળાનાથ દેરાશરી.	વાલમ.	„
૧ મી. હરીલાલ ભાઈશંકર જાની.	વાલમ.	વાલમ
૧ મી. ચીમનલાલ મણીલાલ વ્યાસ.	„	„
૧ મી. મથુરલાલ નર્મદાશંકર જોશી.	„	રાજપુર.
૧ મી. મગનલાલ કાલીદાસ શા. દહેગામ.	„	મુંબાઈ.
૧ મી. જશવંતરાય કીરપારામ	વાલમ.	વાલમ.
૧ મી. માણેકલાલ હરજીવન	તલાળ.	મુંબાઈ.

